

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I	<i>Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing</i>	
	Verordening (EG) nr. 1606/2001 van de Commissie van 6 augustus 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit	1
	Verordening (EG) nr. 1607/2001 van de Commissie van 6 augustus 2001 inzake de levering van witte suiker als voedselhulp	3
	Verordening (EG) nr. 1608/2001 van de Commissie van 6 augustus 2001 inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp	6
*	Verordening (EG) nr. 1609/2001 van de Commissie van 6 augustus 2001 houdende wijziging, wat de analysemethoden betreft, van Verordening (EG) nr. 1622/2000 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, en tot instelling van een communautaire regeling inzake oenologische procédés en behandelingen	9
	Verordening (EG) nr. 1610/2001 van de Commissie van 6 augustus 2001 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook	10
*	Richtlijn 2001/55/EG van de Raad van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen	12
*	Richtlijn 2001/58/EG van de Commissie van 27 juli 2001 tot tweede wijziging van Richtlijn 91/155/EEG houdende beschrijving en vaststelling van de wijze van uitvoering van het systeem voor specifieke informatie inzake gevaarlijke preparaten krachtens artikel 14 van Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad en inzake gevaarlijke stoffen krachtens artikel 27 van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad (veiligheidsinformatiebladen) ⁽¹⁾	24

Commissie

2001/605/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 26 juli 2000 betreffende de door Spanje ten uitvoer gelegde steunregeling voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen in het kader van de samenwerkingsovereenkomst van 26 februari 1997 tussen het ministerie van Industrie en Energie en het Instituto de Crédito Oficial ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2465)** 34

2001/606/EG:

- * **Beschikking van de Commissie van 6 augustus 2001 betreffende financiële bijstand van de Gemeenschap voor noodmaatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer in bepaalde delen van Zuidoost-Europa ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 2470)** 42
-

Rectificaties

- * **Rectificatie van Beschikking 2001/382/EG van de Raad van 14 mei 2001 betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in sommige uitgaven voor de tenuitvoerlegging van bepaalde beheersmaatregelen met betrekking tot over grote afstanden trekkende visbestanden (PB L 137 van 19.5.2001)** 44

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG) Nr. 1606/2001 VAN DE COMMISSIE
van 6 augustus 2001
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1498/98 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 augustus 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 augustus 2001.

Voor de Commissie

Philippe BUSQUIN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 198 van 15.7.1998, blz. 4.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 augustus 2001 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)

GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde	
0707 00 05	052	57,0	
	999	57,0	
0709 90 70	052	79,6	
	999	79,6	
0805 30 10	388	90,6	
	524	60,0	
	528	74,6	
	999	75,1	
0806 10 10	052	88,9	
	220	87,3	
	400	192,4	
	600	104,3	
	999	118,2	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,2
		400	70,1
508		87,4	
512		92,7	
524		51,2	
528		56,6	
720		117,5	
800		199,8	
804		95,5	
999		95,2	
0808 20 50	052	114,4	
	388	77,0	
	512	65,6	
	528	68,5	
	804	122,9	
	999	89,7	
0809 20 95	052	347,6	
	400	248,1	
	404	244,4	
	999	280,0	
0809 30 10, 0809 30 90	052	124,3	
	999	124,3	
0809 40 05	052	76,8	
	064	63,4	
	066	69,9	
	999	70,0	

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2032/2000 van de Commissie (PB L 243 van 28.9.2000, blz. 14). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 1607/2001 VAN DE COMMISSIE
van 6 augustus 2001
inzake de levering van witte suiker als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van 27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid ⁽¹⁾, en met name op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij deze verordening zijn de lijst van de landen en organisaties die in aanmerking komen voor Gemeenschapssteun en de algemene criteria voor het vervoer van de voedselhulp na het fob-stadium vastgesteld.
- (2) De Commissie heeft, ingevolge een aantal besluiten met betrekking tot de verlening van voedselhulp, aan bepaalde begunstigden witte suiker toegewezen.
- (3) Dit product moet worden geleverd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2519/97 van de Commissie van 16 december 1997 tot vaststelling van algemene voorschriften op grond van Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad voor de beschikbaarstelling

van als communautaire voedselhulp te leveren producten ⁽²⁾. Met name de leveringstermijnen en voorwaarden om de aan de levering verbonden kosten te bepalen, dienen te worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp wordt in de Gemeenschap witte suiker beschikbaar gesteld voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigden, met inachtneming van Verordening (EG) nr. 2519/97 en de in de bijlage vermelde voorwaarden.

De inschrijver wordt geacht kennis te hebben genomen van alle geldende algemene en bijzondere voorwaarden. Elk ander in zijn offerte gemaakt beding of voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 augustus 2001.

Voor de Commissie

Philippe BUSQUIN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5.7.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17.12.1997, blz. 23.

BIJLAGE

PARTIJEN A, B, C, D, E

1. **Actie nr.:** 137/00 (A); 138/00 (B); 139/00 (C); 140/00 (D); 141/00 (E)
2. **Begunstigde** (?): UNRWA, Supply division, Amman Office, PO Box 140157, Amman - Jordan; telex 21170 UNRWA JO; tel. (962-6) 586 41 26; fax (962-6) 586 41 27
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** UNRWA Field Supply and Transport Officer
A + E: PO Box 19149, Jerusalem, Israël (tel. (972-2) 589 05 55; telex 26194 UNRWA IL; fax 581 65 64)
B: PO Box 947, Beirut, Libanon (tel. (961-1) 84 04 61-6; fax (961-1) 84 04 67)
C: PO Box 4313, Damascus, Syrië (tel. (963-11) 613 30 35; telex 412006 UNRWA SY; fax (963-11) 613 30 47)
D: PO Box 484, Amman, Jordanië (tel. (962-6) 474 19 14/477 22 26; telex 23402 UNRWAJFO JO; fax (962-6) 474 63 61)
4. **Land van bestemming:** A en E: Israël (A: Gaza; E: West Bank); B: Libanon; C: Syrië; D: Jordanië
5. **Beschikbaar te stellen product:** witte suiker („A“- of „B“-suiker)
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 1 850
7. **Aantal partijen:** 5 (A: 490 t; B: 340 t; C: 260 t; D: 480 t; E: 280 t)
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** (3) (5) (6): zie PB C 312 van 31.10.2000, blz. 1 (C.1)
9. **Verpakking** (?): zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (11.2. A 1.b), 2.b) en B.3)
10. **Etikettering of merken** (6): zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (V.A.3)
— Voor het merken te gebruiken taal: Engels
— Bijkomende opschriften: „NOT FOR SALE”
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** op de markt van de Gemeenschap
12. **Voorgeschreven leveringsstadium** (8): A, C en E: franco loshaven — containerterminal;
B en D: franco bestemming
13. **Alternatief leveringsstadium:** franco laadhaven
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** A en E: Ashdod; C: Lattakia
16. **Plaats van bestemming:** UNRWA warehouse in Beirut (B) en in Amman (D)
— doorgangshaven of transitpakhuis: —
— vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
— eerste termijn: A, B, C en E: 7.10.2001; D: 14.10.2001
— tweede termijn: A, B, C en E: 21.10.2001; D: 28.10.2001
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
— eerste termijn: 10-23.9.2001
— tweede termijn: 24.9-7.10.2001
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, Brusselse tijd):**
— eerste termijn: 21.8.2001
— tweede termijn: 4.9.2001
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 EUR/t
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** (!): Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel; alleen op nummer: telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04
22. **Uitvoerrestitutie** (4): restitutie toepasselijk op 31.7.2001, vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1520/2001 van de Commissie (PB L 201 van 26.7.2001, blz. 18)

Voetnoten

- (¹) Aanvullende informatie: Torben Vestergaard (tel. (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde of met zijn vertegenwoordiger om na te gaan welke documenten voor verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) Verordening (EG) nr. 259/98 van de Commissie (PB L 25 van 31.1.1998, blz. 39) is van toepassing voor de restitutie bij uitvoer. De in artikel 2 van voornoemde verordening bedoelde datum is de datum die is vermeld in punt 22 van deze bijlage.
- De aandacht van de leverancier wordt gevestigd op artikel 4, lid 1, laatste alinea, van genoemde verordening. De kopie van het certificaat wordt onmiddellijk ingediend zodra de uitvoeraangifte is aanvaard (fax (32-2) 296 20 05).
- (⁵) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een gezondheidscertificaat (+ „fabricagedatum: ...”) over.
- (⁶) In afwijking van PB C 114 van 29.4.1991 wordt de tekst van punt V.A.3.c) als volgt gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (⁷) Met het oog op eventueel opnieuw opzakken, dient de leverancier 2 % lege zakken extra te leveren van dezelfde kwaliteit als die waarin het product zich bevindt; op deze lege zakken dient eveneens de vermelding voor te komen, gevolgd door een hoofdletter R.
- (⁸) Te leveren in containers van 20 voet. Partijen A, C en E: Het verschepingscontract betreft het laden, het vervoer en het lossen, levering vrij loshaven, opslagterrein voor de containers; het contract wordt verder geacht in te houden dat de containers 15 dagen — zaterdagen, zondagen en officiële openbare en religieuze feestdagen niet meegerekend — vanaf de dag/het tijdstip van aankomst van het schip zonder bewaarloon ter beschikking worden gehouden in de loshaven. Dat de containers 15 dagen zonder bewaarloon ter beschikking worden gehouden, moet duidelijk worden vermeld op het connossement. Terecht aangerekende kosten voor langere bewaring dan de bovengenoemde 15 dagen komen voor rekening van de UNRWA. De UNRWA betaalt geen waarborg voor de containers en een dergelijke waarborg zal ook niet aan deze instantie in rekening worden gebracht.
- Na de overname van de goederen in het leveringsstadium zijn alle verdere kosten voor het vervoer van de containers naar de plaats buiten het havengebied waar zij worden leeggemaakt en voor de terugzending van de containers naar het opslagterrein voor rekening van de begunstigde.
- (⁹) Partij C: Het gezondheidscertificaat en het certificaat van oorsprong moeten worden geïsoleerd door een Syrisch consulaat; in het visum moet worden vermeld dat de consulaatskosten en -rechten zijn betaald.
-

VERORDENING (EG) Nr. 1608/2001 VAN DE COMMISSIE
van 6 augustus 2001
inzake de levering van plantaardige olie als voedselhulp

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad van 27 juni 1996 betreffende het voedselhulpbeleid en het beheer van de voedselhulp en van de specifieke acties ter ondersteuning van de voedselzekerheid ⁽¹⁾, en met name op artikel 24, lid 1, onder b),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De lijst van de landen en organisaties die in aanmerking komen voor Gemeenschapssteun, en de algemene criteria voor het vervoer van de voedselhulp na het fob-stadium zijn vastgesteld bij bovengenoemde verordening.
- (2) Ingevolge een aantal besluiten met betrekking tot de verlening van voedselhulp heeft de Commissie aan bepaalde begunstigden plantaardige olie toegewezen.
- (3) Dit product moet worden geleverd overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 2519/97 van de Commissie van 16 december 1997 tot vaststelling van algemene voorschriften op grond van Verordening (EG) nr. 1292/96 van de Raad voor de beschikbaarstelling van als communautaire voedselhulp te leveren

producten ⁽²⁾. Met name de leveringstermijnen en voorwaarden om de aan de levering verbonden kosten te bepalen, dienen te worden vastgesteld,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In het kader van de communautaire voedselhulp wordt in de Gemeenschap plantaardige olie beschikbaar gesteld voor levering aan de in de bijlage vermelde begunstigden, met inachtneming van Verordening (EG) nr. 2519/97 en de in de bijlage vermelde voorwaarden.

De levering heeft betrekking op de beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde plantaardige olie die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van actieve veredeling.

De inschrijver wordt geacht kennis te hebben genomen van alle geldende algemene en bijzondere voorwaarden. Elk ander in zijn offerte gemaakt beding of voorbehoud is nietig.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 augustus 2001.

Voor de Commissie

Philippe BUSQUIN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 166 van 5.7.1996, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 346 van 17.12.1997, blz. 23.

BIJLAGE

PARTIJEN A, B, C, D, E

1. **Actie nr.:** 132/00 (A), 133/00 (B), 134/00 (C), 135/00 (D), 136/00 (E)
2. **Begunstigde** (?): UNRWA, Supply division, Amman Office, PO Box 140157, Amman - Jordan; telex 21170 UNRWA JO; tel. (962-6) 586 41 26; fax (962-6) 586 41 27
3. **Vertegenwoordiger van de begunstigde:** UNRWA Field Supply and Transport Officer
A + E: PO Box 19149, Jerusalem, Israël (tel. (972-2) 589 05 55; telex 26194 UNRWA IL; fax (972-2) 581 65 64)
B: PO Box 947, Beirut, Libanon (tel. (961-1) 84 04 61-6; fax 84 04 67)
C: PO Box 4313, Damascus, Syrië (tel. (963-11) 613 30 35; telex 412006 UNRWA SY; fax (963-11) 613 30 47)
D: PO Box 484, Amman, Jordanië (tel. (962-6) 474 19 14/477 22 26; telex 23402 UNRWAJFO JO; fax (962-6) 474 63 61)
4. **Land van bestemming:** A en E: Israël (A: Gaza; E: West Bank); B: Libanon; C: Syrië; D: Jordanië
5. **Beschikbaar te stellen product:** geraffineerde zonnebloemolie
6. **Totale hoeveelheid (aantal ton netto):** 900
7. **Aantal partijen:** 5 (A: 426 t; B: 152 t; C: 102 t; D: 117 t; E: 103 t)
8. **Kenmerken en kwaliteit van het product** (?)(⁴)(⁷): zie PB C 312 van 31.10.2000, blz. 1 (D.2)
9. **Verpakking** (?): zie PB C 267 van 13.9.1996, blz. 1 (10.1 A, B en C.2)
10. **Etikettering of merken** (?): zie PB C 114 van 29.4.1991, blz. 1 (III.A.3)
— Voor het merken te gebruiken taal: Engels
— Bijkomende opschriften: „NOT FOR SALE”
D: „Expiry date ...” (fabricagedatum + twee jaar)
11. **Wijze van beschikbaarstelling van het product:** beschikbaarstelling van in de Gemeenschap geproduceerde geraffineerde zonnebloemolie die niet is vervaardigd en/of verpakt in het kader van actieve veredeling
12. **Voorgescreven leveringsstadium** A, C, E: franco loshaven — containerterminal;
B en D: franco bestemming
13. **Alternatief leveringsstadium:** franco laadhaven
14. a) **Laadhaven:** —
b) **Laadadres:** —
15. **Loshaven:** A en E: Ashdod; C: Lattakia
16. **Plaats van bestemming:** UNRWA warehouse in Beirut (B) en in Amman (D)
— doorgangshaven of transitpakhuis: —
— vervoerroute over land: —
17. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het voorgeschreven stadium:**
— eerste termijn: A, B, C en E: 7.10.2001; D: 14.10.2001
— tweede termijn: A, B, C en E: 21.10.2001; D: 28.10.2001
18. **Leveringstermijn of uiterste leveringstermijn in het alternatieve stadium:**
— eerste termijn: 10-23.9.2001
— tweede termijn: 24.9-7.10.2001
19. **Uiterste termijn voor de indiening van de offertes (om 12.00 uur, Brusselse tijd):**
— eerste termijn: 21.8.2001
— tweede termijn: 4.9.2001
20. **Bedrag van de inschrijvingszekerheid:** 15 EUR/t
21. **Adres voor de inzending van de offertes en de inschrijvingszekerheden** (¹): Afdeling Voedselhulp, ter attentie van de heer T. Vestergaard, gebouw Loi 130, kamer 7/46, Wetstraat 200, B-1049 Brussel; alleen op nummer: telex 25670 AGREC B; fax (32-2) 296 70 03/296 70 04
22. **Uitvoerrestitutie:** —

Voetnoten

- (¹) Aanvullende informatie: Torben Vestergaard (tel. (32-2) 299 30 50; fax (32-2) 296 20 05).
- (²) De leverancier neemt zo spoedig mogelijk contact op met de begunstigde of met zijn vertegenwoordiger om na te gaan welke documenten voor verzending zijn vereist.
- (³) De leverancier bezorgt aan de begunstigde een certificaat van een officiële instantie, waarin wordt verklaard dat voor het te leveren product de in de betrokken lidstaat geldende stralingsnormen niet zijn overschreden. Op het radioactiviteitsattest moet het gehalte aan caesium 134 en 137 en aan jodium 131 worden vermeld.
- (⁴) De leverancier legt aan de begunstigde of aan zijn vertegenwoordiger bij de levering een gezondheidscertificaat (+ „fabricagedatum: ...”) over.
- (⁵) In afwijking van PB C 114 van 29.4.1991 wordt de tekst van punt III.A.3.c) als volgt gelezen: „de vermelding „Europese Gemeenschap””.
- (⁶) Te leveren in containers van 20 voet. Partijen A, C en E: Het verschepingscontract betreft het laden, het vervoer en het lossen, levering vrij loshaven, opslagterrein voor de containers; het contract wordt verder geacht in te houden dat de containers 15 dagen — zaterdagen, zondagen en officiële openbare en religieuze feestdagen niet meegerekend — vanaf de dag/het tijdstip van aankomst van het schip zonder bewaarloon ter beschikking worden gehouden in de loshaven. Dat de containers 15 dagen zonder bewaarloon ter beschikking worden gehouden, moet duidelijk worden vermeld op het connossement. Terecht aangerekende kosten voor langere bewaring dan de bovengenoemde 15 dagen komen voor rekening van de UNRWA. De UNRWA betaalt geen waarborg voor de containers en een dergelijke waarborg zal ook niet aan deze instantie in rekening worden gebracht.
- Na de overname van de goederen in het leveringsstadium zijn alle verdere kosten voor het vervoer van de containers naar de plaats buiten het havengebied waar zij worden leeggemaakt en voor de terugzending van de containers naar het opslagterrein voor rekening van de begunstigde.
- (⁷) Partij C: Het gezondheidscertificaat en het certificaat van oorsprong moeten worden geïseerd door een Syrisch consulaat; in het visum moet worden vermeld dat de consulaatskosten en -rechten zijn betaald.
-

**VERORDENING (EG) Nr. 1609/2001 VAN DE COMMISSIE
van 6 augustus 2001**

houdende wijziging, wat de analysemethoden betreft, van Verordening (EG) nr. 1622/2000 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt, en tot instelling van een communautaire regeling inzake oenologische procédés en behandelingen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1493/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2826/2000 ⁽²⁾, en met name op artikel 46,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 1622/2000 van de Commissie ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 885/2001 ⁽⁴⁾, is bepaald dat Verordening (EEG) nr. 2676/90 van de Commissie van 17 september 1990 tot vaststelling van de in de wijnsector toe te passen communautaire analysemethoden ⁽⁵⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 761/1999 ⁽⁶⁾, van kracht blijft, met uitzondering van de daarin beschreven gebruikelijke methoden, die niet meer zullen worden opgenomen vanaf 1 augustus 2001.
- (2) Verscheidene van deze gebruikelijke analysemethoden worden normaal door de controlelaboratoria van de lidstaten gebruikt en hun nauwkeurigheid en betrouwbaarheid, die zijn bevestigd bij interlaboratoriumproeven, lijken gelijkwaardig aan die van de referentieanalysemethoden van Verordening (EEG) nr. 2676/90. Het Office International de la Vigne et du Vin heeft bovendien besloten een proef met bepaalde van deze gebruikelijke methoden uit te voeren, teneinde ze te

erkennen als referentiemethoden. Voor dit onderzoek van de betrouwbaarheid van de gebruikelijke methoden is een extra onderzoekperiode van twee jaar nodig en het is wenselijk dat deze methoden gedurende deze periode in Verordening (EEG) nr. 2676/90 opgenomen blijven.

- (3) Verordening (EG) nr. 1622/2000 moet derhalve worden gewijzigd, teneinde de intrekking van de in de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 2676/90 beschreven gebruikelijke methoden met twee jaar uit te stellen.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In artikel 44 van Verordening (EG) nr. 1622/2000 wordt de datum „1 augustus 2001” vervangen door „1 augustus 2003”.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 augustus 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 augustus 2001.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 179 van 14.7.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 328 van 23.12.2000, blz. 2.

⁽³⁾ PB L 194 van 31.7.2000, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 128 van 10.5.2001, blz. 54.

⁽⁵⁾ PB L 272 van 3.10.1990, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 99 van 14.4.1999, blz. 4.

VERORDENING (EG) Nr. 1610/2001 VAN DE COMMISSIE**van 6 augustus 2001****tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 4088/87 van de Raad van 21 december 1987 tot vaststelling van de voorwaarden voor de toepassing van preferentiële douanerechten bij invoer van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1300/97⁽²⁾, en met name op artikel 5, lid 2, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

De communautaire invoer- en producentenprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen worden krachtens artikel 2, lid 2, en artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 4088/87 om de twee weken vastgesteld en gelden telkens voor twee weken. Deze prijzen worden, overeenkomstig artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88 van de Commissie van 17 maart 1988 houdende een aantal uitvoeringsbepalingen van de regeling inzake de invoer in de Gemeenschap van bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus,

Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2062/97⁽⁴⁾, voor een periode van twee weken vastgesteld op basis van de gewogen gegevens die de lidstaten meedelen. Deze prijzen moeten onverwijld worden vastgesteld, om te kunnen bepalen welke douanerechten moeten worden toegepast. Het is bijgevolg wenselijk te bepalen dat de onderhavige verordening onmiddellijk in werking treedt,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 1 ter van Verordening (EEG) nr. 700/88 bedoelde communautaire producenten- en invoerprijzen voor eenbloemige anjers (standaard), veelbloemige anjers (tros), grootbloemige rozen en kleinbloemige rozen, voor een periode van twee weken, zijn vastgesteld in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 7 augustus 2001.

Zij is van toepassing van 8 tot en met 21 augustus 2001.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 6 augustus 2001.

Voor de Commissie

Philippe BUSQUIN

Lid van de Commissie⁽¹⁾ PB L 382 van 31.12.1987, blz. 22.⁽²⁾ PB L 177 van 5.7.1997, blz. 1.⁽³⁾ PB L 72 van 18.3.1988, blz. 16.⁽⁴⁾ PB L 289 van 22.10.1997, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 6 augustus 2001 tot vaststelling van de communautaire producenten- en invoerprijzen voor anjers en rozen met het oog op de toepassing van de invoerregeling voor bepaalde producten van de bloemeteelt van oorsprong uit Cyprus, Israël, Jordanië en Marokko alsmede de Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook

(in EUR per 100 stuks)

Periode: 8 tot en met 21 augustus 2001

Communautaire producentenprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
	14,16	10,90	16,09	7,29
Communautaire invoerprijzen	Eenbloemige anjers (standaard)	Veelbloemige anjers (tros)	Grootbloemige rozen	Kleinbloemige rozen
Israël	—	—	7,54	5,21
Marokko	—	—	—	—
Cyprus	—	—	—	—
Jordanië	—	—	—	—
Westelijke Jordaanoever en Gazastrook	—	—	—	—

RICHTLIJN 2001/55/EG VAN DE RAAD**van 20 juli 2001****betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen**

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 63, lid 2, onder a) en b),

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De uitwerking van een gemeenschappelijk asielbeleid, dat een gemeenschappelijke Europese asielregeling omvat, is een wezenlijk aspect van de doelstelling van de Europese Unie om geleidelijk een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid tot stand te brengen, die openstaat voor diegenen die onder druk van de omstandigheden op wettige wijze bescherming in de Europese Unie trachten te verkrijgen.
- (2) Gevallen van massale toestroom van ontheemden die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, zijn in de voorbije jaren in Europa in belang toegenomen. In die gevallen kan het nodig zijn buitengewone voorzieningen te treffen, die aan die personen onmiddellijke en tijdelijke bescherming bieden.
- (3) De lidstaten en de instellingen van de Europese Unie hebben hun bezorgdheid over de situatie van ontheemden geuit in de conclusies die de met immigratiezaken belaste ministers tijdens de bijeenkomst van 30 november en 1 december 1992 te Londen en de bijeenkomst van 1 en 2 juni 1993 te Kopenhagen hebben aangenomen betreffende personen die zijn ontheemd door het conflict in het voormalige Joegoslavië.
- (4) De Raad heeft op 25 september 1995 een resolutie aangenomen over de verdeling van de lasten met betrekking tot de opname en het verblijf van ontheemden op tijdelijke basis ⁽⁵⁾, en op 4 maart 1996 Besluit 96/198/JBZ betreffende een alarm- en spoedprocedure voor de verdeling van de lasten met betrekking tot de opname en het verblijf van ontheemden op tijdelijke basis ⁽⁶⁾.

(5) Het actieplan van de Raad en van de Commissie van 3 december 1998 ⁽⁷⁾ bepaalt dat, overeenkomstig het Verdrag van Amsterdam, zo snel mogelijk minimumnormen moeten worden aangenomen voor het verlenen van tijdelijke bescherming aan ontheemden uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, alsmede maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden.

(6) De Raad heeft op 27 mei 1999 conclusies aangenomen met betrekking tot uit Kosovo afkomstige ontheemden waarin de Commissie en de lidstaten wordt verzocht consequenties te trekken uit hun reacties op de crisis in Kosovo teneinde maatregelen te nemen overeenkomstig het Verdrag.

(7) De Europese Raad van Tampere heeft tijdens zijn speciale bijeenkomst op 15 en 16 oktober 1999 erkend dat over de tijdelijke bescherming van ontheemden op basis van solidariteit tussen de lidstaten overeenstemming moet worden bereikt.

(8) Het is derhalve nodig minimumnormen vast te stellen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden, alsmede maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden.

(9) De genoemde normen en maatregelen hangen met elkaar samen en zijn onderling afhankelijk om redenen van doelmatigheid, samenhang en solidariteit en in het bijzonder ter voorkoming van secundaire bewegingen. Derhalve dienen deze normen en maatregelen in hetzelfde juridische instrument te worden vastgelegd.

(10) Het is van belang dat deze tijdelijke bescherming met de internationale verplichtingen van de lidstaten inzake de rechten van vluchtelingen verenigbaar is en zij mag met name geen invloed hebben op de erkenning van de status van vluchteling in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967, dat alle lidstaten geratificeerd hebben.

⁽¹⁾ PB C 311 E van 31.10.2000, blz. 251.

⁽²⁾ Advies uitgebracht op 13 maart 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽³⁾ PB C 155 van 29.5.2001, blz. 21.

⁽⁴⁾ Advies uitgebracht op 13 juni 2001 (nog niet verschenen in het Publicatieblad).

⁽⁵⁾ PB C 262 van 7.10.1995, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 63 van 13.3.1996, blz. 10.

⁽⁷⁾ PB C 19 van 20.1.1999, blz. 1.

- (11) Het mandaat van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen betreffende vluchtelingen en andere personen die internationale bescherming behoeven, dient geëerbiedigd te worden en er dient gevolg te worden gegeven aan de aan de Slotakte van het Verdrag van Amsterdam gehechte Verklaring nr. 17 ad artikel 63 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, waarin is bepaald dat voor kwesties die verband houden met het asielbeleid, overleg wordt gevoerd met de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen en andere terzake bevoegde internationale organisaties.
- (12) De aard van minimumnormen brengt mee dat het de lidstaten vrijstaat voor personen die tijdelijke bescherming genieten in geval van massale toestroom van ontheemden gunstiger voorwaarden vast te stellen of te handhaven.
- (13) Gezien het uitzonderlijke karakter van de in deze richtlijn vastgestelde bepalingen om het hoofd te kunnen bieden aan een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden afkomstig uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, dient de aangeboden bescherming van beperkte duur te zijn.
- (14) Een massale toestroom van ontheemden dient te worden vastgesteld bij een besluit van de Raad, dat in alle lidstaten bindend moet zijn ten aanzien van de in dat besluit bedoelde ontheemden. Ook moeten de voorwaarden voor het verstrijken van de geldigheidsduur van dit besluit worden vastgesteld.
- (15) Het is van belang de verplichtingen van de lidstaten vast te stellen met betrekking tot de voorwaarden voor opname en verblijf van de begunstigden van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden. Deze verplichtingen moeten billijk zijn en de betrokkenen een adequaat beschermingsniveau bieden.
- (16) Wat betreft de behandeling van personen die tijdelijke bescherming op grond van deze richtlijn genieten, zijn de lidstaten gebonden aan de verplichtingen uit hoofde van internationale rechtsinstrumenten waarbij zij partij zijn en die discriminatie verbieden.
- (17) De lidstaten moeten, in overleg met de Commissie, adequate maatregelen treffen waardoor de verwerking van persoonsgegevens strookt met de beschermingsnorm van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾.
- (18) Er dienen regels te worden vastgesteld voor de toegang tot asielprocedures in de context van een tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden, in overeenstemming met de internationale verplichtingen van de lidstaten en de bepalingen van het Verdrag.
- (19) Het is noodzakelijk om beginselen en maatregelen vast te stellen betreffende de terugkeer naar het land van oorsprong, en de maatregelen die de lidstaten moeten nemen ten aanzien van personen aan wier tijdelijke bescherming een einde gekomen is.
- (20) Het is noodzakelijk een solidariteitsmechanisme in te stellen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden in geval van massale toestroom. Dit mechanisme bestaat uit twee delen. Het eerste deel betreft de financiën, het tweede de daadwerkelijke opvang van personen in de lidstaten.
- (21) De uitvoering van tijdelijke bescherming moet vergezeld gaan van administratieve samenwerking tussen de lidstaten, in samenwerking met de Commissie.
- (22) Het is van belang de criteria vast te stellen voor de uitsluiting van bepaalde personen van het recht op tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden.
- (23) Aangezien de doelstelling van de voorgestelde maatregelen, namelijk minimumnormen in te stellen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden, onvoldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, kan zij wegens de omvang of de gevolgen van de voorgestelde maatregelen beter op het niveau van de Gemeenschap worden verwezenlijkt. De Gemeenschap kan maatregelen nemen overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5 van het Verdrag. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel zoals bedoeld in dat artikel, gaat deze richtlijn niet verder dan hetgeen hiervoor nodig is.
- (24) Overeenkomstig artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, heeft het Verenigd Koninkrijk bij brief van 27 september 2000 meegedeeld dat het wenst deel te nemen aan de aanneming en toepassing van deze richtlijn.
- (25) Overeenkomstig artikel 1 van het genoemde Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, neemt Ierland niet deel aan de aanneming van deze richtlijn. Derhalve zijn de bepalingen van deze richtlijn, onverminderd artikel 4 van voornoemd protocol, niet van toepassing op Ierland.
- (26) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de positie van Denemarken, neemt dit land niet deel aan de aanneming van deze richtlijn en is deze derhalve niet bindend voor noch van toepassing op Denemarken.

(1) PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Deze richtlijn beoogt minimumnormen vast te stellen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren en een evenwicht te bevorderen tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van ontheemden.

Artikel 2

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) „tijdelijke bescherming”: een procedure met een uitzonderlijk karakter die, in geval van massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden afkomstig uit derde landen die niet naar hun land van oorsprong kunnen terugkeren, aan deze mensen onmiddellijke en tijdelijke bescherming biedt, met name wanneer tevens het risico bestaat dat het asielsysteem deze toestroom niet kan verwerken zonder dat dit leidt tot met de goede werking ervan strijdige gevolgen, in het belang van de betrokkenen en andere personen die om bescherming vragen;
- b) „Verdrag van Genève”: het Verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967;
- c) „ontheemden”: onderdanen van derde landen of staatlozen die hun land of regio van oorsprong hebben moeten verlaten of geëvacueerd zijn, met name ingevolge een verzoek van internationale organisaties, en wier terugkeer onder veilige en duurzame omstandigheden onmogelijk is gezien de situatie in dat land en die eventueel kunnen vallen onder de toepassing van artikel 1A van het Verdrag van Genève of andere internationale of nationale instrumenten van internationale bescherming, in het bijzonder:
 - i) personen die uit door een gewapend conflict of inheems geweld getroffen gebieden hebben moeten vluchten;
 - ii) personen die ernstig gevaar lopen op dan wel slachtoffer zijn geweest van systematische of algemene schending van de mensenrechten;
- d) „massale toestroom”: de aankomst in de Gemeenschap van een aanzienlijk aantal ontheemden, uit een bepaald land of bepaalde geografische zone, ongeacht of zij op eigen initiatief of met hulp, bijvoorbeeld in het kader van een evacuatieprogramma, de Gemeenschap zijn binnengekomen;
- e) „vluchtelingen”: onderdanen van een derde land of staatlozen in de zin van artikel 1A van het Verdrag van Genève;
- f) „niet-begeleide minderjarigen”: onderdanen van derde landen of staatlozen jonger dan achttien jaar die zonder begeleiding van een volwassene die krachtens de wet of het gewoonterecht voor hen verantwoordelijk is, op het grond-

gebied van een lidstaat aankomen, zolang zij niet daadwerkelijk onder de hoede van een dergelijke volwassene staan, of minderjarigen die nadat zij op het grondgebied van de lidstaten zijn aangekomen, zonder begeleiding worden achtergelaten;

g) „verblijfstitel”: elke door de autoriteiten van een lidstaat afgegeven en volgens zijn wetgeving opgestelde vergunning of toestemming, op grond waarvan het een onderdaan van een derde land of een staatloze is toegestaan op het grondgebied van die lidstaat te verblijven;

h) „gezinshereniger”: elke onderdaan van een derde land die in een lidstaat tijdelijk bescherming geniet overeenkomstig een besluit op grond van artikel 5 en die wenst dat leden van zijn gezin zich bij hem/haar voegen.

Artikel 3

1. De tijdelijke bescherming loopt niet vooruit op de erkenning van de status van vluchteling zoals bedoeld in het Verdrag van Genève.

2. De lidstaten passen de regeling inzake tijdelijke bescherming toe met inachtneming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en hun verplichtingen inzake het verbod tot uitzetting of terugleiding.

3. Over de instelling, uitvoering en beëindiging van de regeling inzake tijdelijke bescherming wordt regelmatig overleg gevoerd met het Hoge Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (hierna het UNHCR) en andere relevante internationale organisaties.

4. Deze richtlijn is niet van toepassing op personen die vóór de inwerkingtreding van deze richtlijn in het kader van regelingen inzake tijdelijke bescherming zijn opgevangen.

5. Deze richtlijn doet geen afbreuk aan het recht van de lidstaten om voor personen die tijdelijke bescherming genieten gunstiger voorwaarden vast te stellen en te handhaven.

HOOFDSTUK II

Duur en uitvoering van de tijdelijke bescherming

Artikel 4

1. Onverminderd artikel 6 duurt de tijdelijke bescherming één jaar. Wanneer de bescherming niet op grond van artikel 6, lid 1, onder b), wordt beëindigd, kan deze automatisch met telkens zes maanden worden verlengd voor maximaal één jaar.

2. Indien er aanleiding blijft om tijdelijke bescherming te verlenen, kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie, die tevens elk verzoek van een lidstaat om bij de Raad een voorstel in te dienen, onderzoekt, besluiten de tijdelijke bescherming met maximaal één jaar te verlengen.

Artikel 5

1. De massale toestroom van ontheemden wordt vastgesteld bij een besluit van de Raad dat met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wordt genomen op voorstel van de Commissie, die tevens elk verzoek van een lidstaat om de Raad een voorstel voor te leggen, onderzoekt.
2. Het voorstel van de Commissie omvat ten minste:
 - a) de omschrijving van de specifieke groepen personen waarop de tijdelijke bescherming van toepassing is;
 - b) de datum waarop de regeling inzake tijdelijke bescherming ingaat;
 - c) een raming van de omvang van de verplaatsingen van ontheemden.
3. Het besluit van de Raad heeft tot gevolg dat de ontheemden waarop het betrekking heeft in alle lidstaten tijdelijke bescherming krijgen, overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn. Het besluit omvat ten minste:
 - a) een omschrijving van de specifieke groepen personen waarop de tijdelijke bescherming van toepassing is;
 - b) de datum waarop de tijdelijke bescherming ingaat;
 - c) informatie van de lidstaten over hun opvangcapaciteit;
 - d) informatie van de Commissie, het UNHCR en andere bevoegde internationale organisaties.
4. Het besluit van de Raad is gebaseerd op:
 - a) een onderzoek van de situatie en de omvang van de verplaatsingen van ontheemden;
 - b) de beoordeling van de wenselijkheid de tijdelijke bescherming in werking te stellen, rekening houdende met mogelijkheden van spoedhulp en maatregelen ter plaatse of de ontoereikendheid daarvan;
 - c) de mededelingen van de lidstaten, de Commissie, het UNHCR en andere relevante internationale organisaties.
5. Het Europees Parlement wordt van het besluit van de Raad in kennis gesteld.

Artikel 6

1. De tijdelijke bescherming wordt beëindigd:
 - a) wanneer de maximale duur is bereikt, hetzij
 - b) op ieder moment, door de vaststelling van een met gekwalificeerde meerderheid genomen besluit van de Raad, op voorstel van de Commissie, die tevens elk verzoek van een lidstaat om een voorstel aan de Raad voor te leggen, onderzoekt.
2. Het besluit van de Raad is gebaseerd op de vaststelling dat de situatie in het land van oorsprong een veilige en duurzame terugkeer van degenen die tijdelijke bescherming hebben

verkregen, mogelijk maakt, met eerbiediging van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en de verplichtingen van de lidstaten inzake het verbod tot uitzetting of teruggeleiding. Het Europees Parlement wordt van het besluit van de Raad in kennis gesteld.

Artikel 7

1. De lidstaten kunnen andere categorieën ontheemden dan die welke onder het in artikel 5 bedoelde besluit van de Raad vallen, tijdelijke bescherming krachtens deze richtlijn bieden ingeval deze om dezelfde redenen ontheemd zijn en uit hetzelfde land of dezelfde regio van oorsprong komen. Zij stellen de Raad en de Commissie hiervan onverwijld in kennis.
2. De artikelen 24, 25 en 26 zijn niet van toepassing op het gebruik van de in lid 1 bedoelde mogelijkheid, met uitzondering van de structurele steun in het kader van het bij Beschikking 2000/596/EG ⁽¹⁾ ingestelde Europese vluchtelingenfonds, onder de in die beschikking vermelde voorwaarden.

HOOFDSTUK III

Verplichtingen van de lidstaten jegens de begunstigden van de tijdelijke bescherming*Artikel 8*

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen opdat de begunstigden voor de volledige duur van de tijdelijke bescherming over verblijfstitels beschikken. Hiertoe worden documenten of andere, gelijkwaardige bewijsstukken verstrekt.
2. Ongeacht de duur van de in lid 1 bedoelde verblijfstitels kan de behandeling die de lidstaten de begunstigden van tijdelijke bescherming geven, niet slechter zijn dan die welke in de artikelen 9 tot en met 16 is omschreven.
3. De lidstaten kennen, indien nodig, personen die met het oog op tijdelijke bescherming op hun grondgebied zullen worden toegelaten, elke faciliteit toe om de vereiste visa te verkrijgen, waaronder transitvisa. De formaliteiten moeten wegens de noodsituatie zoveel mogelijk worden beperkt. Visa moeten gratis zijn of de kosten moeten zo veel mogelijk worden beperkt.

Artikel 9

De lidstaten voorzien de begunstigden van de tijdelijke bescherming van een document in een taal die voor de begunstigden begrijpelijk is, waarin de bepalingen betreffende de tijdelijke bescherming en andere voor hen relevante duidelijk uiteengezet zijn.

Artikel 10

Teneinde een effectieve toepassing van het in artikel 5 genoemde besluit van de Raad mogelijk te maken, registreren de lidstaten de in bijlage II, onder a), bedoelde persoonsgegevens van de personen die op hun grondgebied tijdelijke bescherming genieten.

⁽¹⁾ PB L 252 van 6.10.2000, blz. 12.

Artikel 11

Een lidstaat neemt een persoon die op zijn grondgebied tijdelijke bescherming geniet terug indien de persoon in kwestie tijdens de periode die door het besluit van de Raad zoals bedoeld in artikel 5 wordt bestreken, zonder toestemming op het grondgebied van een andere lidstaat verblijft of daar tracht binnen te komen. De lidstaten kunnen op basis van een bilaterale overeenkomst besluiten dat deze bepaling niet van toepassing is.

Artikel 12

De lidstaten staan personen die tijdelijke bescherming genieten toe om, voor een periode die niet langer is dan die van hun tijdelijke bescherming, werkzaam te zijn in loondienst of als zelfstandige, met inachtneming van de beroepsregels, en deel te nemen aan activiteiten zoals volwassenenonderwijs, beroepsopleiding en praktische werkervaring. Om redenen van arbeidsmarktbeleid mogen de lidstaten voorrang geven aan EU-burgers en onderdanen van staten die gebonden zijn aan de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte alsmede aan onderdanen van derde landen die legaal in de EU verblijven en een werkloosheidsuitkering ontvangen. Het gemene recht dat in de lidstaten van toepassing is op bezoldiging, toegang tot socialezekerheidsstelsels in verband met al dan niet in loondienst verricht werk, en andere arbeidsvoorwaarden zijn van toepassing.

Artikel 13

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de begunstigden van tijdelijke bescherming een fatsoenlijk onderkomen krijgen of, in voorkomend geval, middelen te hunner beschikking krijgen om huisvesting te vinden.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat de begunstigden van tijdelijke bescherming de nodige hulp ontvangen inzake sociale bijstand en levensonderhoud, wanneer zij over onvoldoende middelen beschikken, alsmede medische zorg. Onverminderd lid 4 behelst de nodige hulp inzake medische zorg ten minste spoedeisende behandelingen en de essentiële behandeling van ziekten.
3. Wanneer de begunstigden een al dan niet beloonde werkzaamheid uitoefenen, wordt bij de bepaling van de hoogte van de steun rekening gehouden met de mogelijkheden die deze personen hebben in hun eigen levensonderhoud te voorzien.
4. De lidstaten voorzien begunstigden van tijdelijke bescherming met bijzondere behoeften, zoals niet-begeleide minderjarigen of personen die folteringen, verkrachtingen of andere ernstige vormen van geestelijk, fysiek of seksueel geweld hebben ondergaan, van de nodige medische of andere hulp.

Artikel 14

1. De lidstaten bieden begunstigden van tijdelijke bescherming die jonger zijn dan 18 jaar toegang tot onderwijs onder dezelfde omstandigheden als onderdanen van de lidstaat van

opvang. De lidstaten kunnen bepalen dat deze toegang beperkt blijft tot het openbare onderwijs.

2. De lidstaten kunnen meerderjarigen die tijdelijke bescherming genieten toegang bieden tot het algemene onderwijs.

Artikel 15

1. Voor de toepassing van dit artikel worden, in gevallen waarin er bij massale toestroom sprake kan zijn van omstandigheden die tot scheiding van reeds in het land van oorsprong gevormde gezinnen hebben geleid, de volgende personen als leden van een gezin beschouwd:

- a) de echtgenoot van de gezinshereniger of zijn niet-gehuwde partner met wie een duurzame relatie wordt onderhouden, indien in de wetgeving of de praktijk van de betrokken lidstaat niet-gehuwde en gehuwde paren op een vergelijkbare manier worden behandeld; de minderjarige ongehuwde kinderen van de gezinshereniger of van zijn echtgenoot, zonder dat er verschil in behandeling is tussen kinderen binnen en buiten de echt of geadopteerde kinderen;
- b) andere naaste familieleden die met het gezin samenwoonden ten tijde van de gebeurtenissen die tot de massale toestroom hebben geleid, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels afhankelijk waren van de gezinshereniger.

2. Wanneer de afzonderlijke leden van eenzelfde gezin in verschillende lidstaten tijdelijke bescherming genieten, worden de gezinsleden waarvan de lidstaten overtuigd zijn dat zij aan het bepaalde in lid 1, onder a), voldoen, door de lidstaten herenigd, rekening houdend met de wensen van de gezinsleden. De gezinsleden waarvan de lidstaten overtuigd zijn dat zij aan het bepaalde in lid 1, onder b), voldoen, kunnen door de lidstaten worden herenigd, waarbij per geval rekening wordt gehouden met de schrijnende situatie waarin zij bij niet-hereniging zouden komen te verkeren.

3. Wanneer de gezinshereniger tijdelijke bescherming geniet in een lidstaat en een of meer gezinsleden zich nog niet in een lidstaat bevinden, worden de gezinsleden die bescherming behoeven en waarvan de lidstaat overtuigd is dat zij aan het bepaalde in lid 1, punt a), voldoen, herenigd door de lidstaat waarin de gezinshereniger zich bevindt. Gezinsleden die bescherming behoeven en waarvan de lidstaat overtuigd is dat zij aan het bepaalde in lid 1, onder b), voldoen, kunnen door de lidstaat met de gezinshereniger worden herenigd, waarbij per geval rekening wordt gehouden met de schrijnende situatie waarin zij bij niet-hereniging zouden komen te verkeren.

4. Bij de toepassing van dit artikel houden de lidstaten rekening met de belangen van de kinderen.

5. De betrokken lidstaten besluiten met inachtneming van de artikelen 25 en 26 in welke lidstaat de hereniging plaatsvindt.

6. Met elkaar herenigde gezinsleden ontvangen overeenkomstig deze richtlijn verblijfsvergunningen uit hoofde van de regeling inzake tijdelijke bescherming. Hiertoe worden documenten of andere, gelijkwaardige bewijsstukken verstrekt. De afgegeven verblijfstitel en de verplichtingen jegens de betrokkenen met betrekking tot de tijdelijke bescherming in de lidstaat die wordt verlaten, komen te vervallen bij overbrenging van gezinsleden naar het grondgebied van een andere lidstaat met het oog op hereniging in de zin van lid 2.

7. Dit artikel kan worden toegepast in samenwerking met de betrokken internationale organisaties.

8. Op verzoek van een andere lidstaat verstrekt een lidstaat over een persoon die tijdelijke bescherming geniet de in bijlage II bedoelde gegevens die op grond van dit artikel vereist zijn.

Artikel 16

1. De lidstaten nemen zo spoedig mogelijk maatregelen om de nodige vertegenwoordiging van niet-begeleide minderjarigen die tijdelijke bescherming genieten, te verzekeren door wettelijke voogdij of indien nodig door vertegenwoordiging door een organisatie die belast is met de zorg voor en het welzijn van minderjarigen, of door iedere andere vorm van passende vertegenwoordiging.

2. Gedurende de tijdelijke bescherming zorgen de lidstaten ervoor dat niet-begeleide minderjarigen worden geplaatst:

- a) bij meerderjarige verwanten;
- b) in een pleeggezin;
- c) in opvangcentra met speciale voorzieningen voor minderjarigen of in een andere accommodatie met passende voorzieningen voor minderjarigen;
- d) bij de persoon die het kind tijdens de vlucht onder zijn hoede had.

De lidstaten doen het nodige om deze plaatsing mogelijk te maken. De lidstaten gaan na of de meerderjarige of de betrokkenen met de hereniging instemmen. De mening van het kind wordt in aanmerking genomen, rekening houdend met de leeftijd en de rijpheid van het kind.

HOOFDSTUK IV

Toegang tot asielprocedures in de context van tijdelijke bescherming

Artikel 17

1. Personen die tijdelijke bescherming genieten, moeten te allen tijde een asielaanvraag kunnen indienen.

2. Het onderzoek van een asielaanvraag die niet voor het einde van de periode van tijdelijke bescherming is behandeld, wordt na het verstrijken van die periode voltooid.

Artikel 18

De criteria en mechanismen tot vaststelling van de lidstaat die voor de behandeling van een asielaanvraag verantwoordelijk is, zijn van toepassing. Met name is de lidstaat die de overbrenging van de persoon die tijdelijke bescherming geniet op zijn grondgebied heeft aanvaard, verantwoordelijk voor de behandeling van een asielaanvraag die is ingediend door een persoon die tijdelijke bescherming geniet van het op grond van deze richtlijn vastgestelde tijdelijke beschermingsstelsel.

Artikel 19

1. De lidstaten kunnen bepalen dat gebruikmaking van de tijdelijke bescherming en het genot van de status van asielzoeker tijdens de behandeling van de aanvraag niet kunnen worden gecombineerd.

2. Voor het geval dat aan een persoon die voor tijdelijke bescherming in aanmerking komt of tijdelijke bescherming geniet na afloop van de behandeling van een asielaanvraag niet de status van vluchteling of in voorkomend geval geen andere vorm van bescherming wordt toegekend, bepalen de lidstaten, onverminderd artikel 28, dat de tijdelijke bescherming voor de verdere duur van die bescherming van kracht wordt of blijft.

HOOFDSTUK V

Terugkeer en maatregelen na afloop van de tijdelijke bescherming

Artikel 20

Wanneer de tijdelijke bescherming eindigt, is het algemene recht inzake bescherming, binnenkomst en verblijf van vreemdelingen in de lidstaten van toepassing, onverminderd de artikelen 21, 22 en 23.

Artikel 21

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de vrijwillige terugkeer van personen die tijdelijke bescherming genieten of wier tijdelijke bescherming afgelopen is, mogelijk te maken. De lidstaten dragen er zorg voor dat de bepalingen inzake de vrijwillige terugkeer van personen die tijdelijke bescherming genieten, een terugkeer waarbij de menselijke waardigheid geëerbiedigd wordt, vergemakkelijken.

De lidstaten dragen er zorg voor dat de betrokkenen hun besluit tot terugkeer met kennis van zaken nemen. De lidstaten kunnen voorzien in de mogelijkheid van verkennende bezoeken.

2. Zolang de tijdelijke bescherming niet is geëindigd, nemen de lidstaten met welwillendheid, op grond van de in het land van oorsprong heersende omstandigheden, de verzoeken om terugkeer naar de lidstaat van opvang in behandeling van personen die tot dan toe tijdelijke bescherming hebben genoten en hun recht op vrijwillige terugkeer hebben uitgeoefend.

3. Aan het einde van de tijdelijke bescherming kunnen de lidstaten voor personen die voor die bescherming in aanmerking zijn gekomen en onder een programma voor vrijwillige terugkeer vallen, tot verlenging om persoonlijke redenen van de in hoofdstuk III bedoelde verplichtingen besluiten. Deze verlenging geldt tot de datum van terugkeer.

Artikel 22

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om de gedwongen terugkeer van personen van wie de tijdelijke bescherming is geëindigd en die niet voor toelating in aanmerking komen, met eerbiediging van de menselijke waardigheid te laten verlopen.

2. In gevallen van gedwongen terugkeer onderzoeken de lidstaten of er dwingende redenen van humanitaire aard zijn die de terugkeer in welomschreven gevallen onmogelijk of onredelijk zouden kunnen maken.

Artikel 23

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen met betrekking tot de verblijfsvoorwaarden voor personen die tijdelijke bescherming hebben genoten en voor wie het gelet op hun gezondheidstoestand niet verantwoord is om te reizen, bijvoorbeeld omdat ze ernstige negatieve gevolgen zouden ondervinden als de behandeling onderbroken wordt. Uitzetting blijft voor de duur van deze situatie achterwege.

2. De lidstaten kunnen toestaan dat gezinnen waarvan de minderjarige kinderen in een lidstaat schoolgaan, voor bepaalde verblijfsvoorwaarden in aanmerking kunnen komen, waardoor de betrokken kinderen de lopende schoolperiode kunnen afmaken.

HOOFDSTUK VI

Solidariteit

Artikel 24

De in deze richtlijn vastgestelde maatregelen kunnen onder meer worden gefinancierd uit het bij Beschikking 2000/596/EG ingestelde Europese Vluchtelingenfonds, onder de in die beschikking vastgelegde voorwaarden.

Artikel 25

1. De lidstaten vangen in een geest van gemeenschappelijke solidariteit de personen op die voor de tijdelijke bescherming in aanmerking kunnen komen. Zij geven hun opvangcapaciteit voor die personen aan, in cijfers of in het algemeen. Deze gegevens worden opgenomen in het in artikel 5 bedoelde besluit van de Raad. De lidstaten kunnen na de vaststelling van dit besluit bijkomende opvangmogelijkheden meedelen door kennisgeving aan de Raad en de Commissie. Het UNHCR wordt onverwijld van deze mededelingen in kennis gesteld.

2. De betrokken lidstaten zien er in samenwerking met de bevoegde internationale organisaties op toe dat de personen genoemd in het in artikel 5 bedoelde besluit van de Raad die

nog niet in de Gemeenschap zijn aangekomen, uitdrukkelijk hun wil om op hun grondgebied ontvangen te worden, kenbaar hebben gemaakt.

3. Wanneer het aantal personen dat bij een plotselinge en massale toestroom van vluchtelingen in aanmerking komt voor tijdelijke bescherming de in lid 1 genoemde opvangcapaciteit te boven gaat, onderzoekt de Raad de situatie met spoed en neemt hij passende maatregelen, waaronder een aanbeveling om aanvullende steun te verlenen aan de betrokken lidstaten.

Artikel 26

1. Zolang de tijdelijke bescherming duurt, werken de lidstaten samen met het oog op overbrenging van de verblijfplaats van de begunstigden van tijdelijke bescherming van de ene lidstaat naar de andere, op voorwaarde dat de betrokken personen instemmen met die overbrenging.

2. Een lidstaat brengt verzoeken om overbrenging ter kennis van de andere lidstaten en licht de Commissie en het UNHCR hierover in. De lidstaten stellen de verzoekende lidstaat van hun opvangcapaciteit in kennis.

3. Op verzoek van een andere lidstaat verstrekt een lidstaat over een persoon die tijdelijke bescherming geniet de in bijlage II bedoelde gegevens die op grond van dit artikel zijn vereist.

4. In geval van overbrenging van een lidstaat naar een andere verliest de in de eerste lidstaat afgegeven verblijfstitel zijn geldigheid en vervallen de uit de tijdelijke bescherming voortvloeiende verplichtingen van die lidstaat jegens de begunstigden van deze bescherming. De nieuwe lidstaat verleent de betrokkenen tijdelijke bescherming.

5. Voor de overbrengingen tussen de lidstaten van personen die tijdelijke bescherming genieten gebruiken de lidstaten het in bijlage I opgenomen doorlaatdocument.

HOOFDSTUK VII

Administratieve samenwerking

Artikel 27

1. Met het oog op de voor de tijdelijke bescherming noodzakelijke administratieve samenwerking overeenkomstig deze richtlijn wijzen de lidstaten een nationaal contactpunt aan waarvan zij de gegevens aan elkaar en aan de Commissie meedelen. De lidstaten treffen in samenwerking met de Commissie alle nodige maatregelen om een rechtstreekse samenwerking en uitwisseling van gegevens tussen de bevoegde autoriteiten tot stand te brengen.

2. De lidstaten wisselen regelmatig en zo spoedig mogelijk gegevens uit over het aantal onder de tijdelijke bescherming vallende personen alsmede over de nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die met de toepassing van de tijdelijke bescherming verband houden.

HOOFDSTUK VIII

Bijzondere bepalingen*Artikel 28*

1. De lidstaten kunnen een persoon tijdelijke bescherming weigeren indien:

- a) er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:
- i) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft begaan als omschreven in de internationale instrumenten die bepalingen inzake dergelijke misdrijven bevatten;
 - ii) hij buiten de lidstaat van ontvangst een ernstig niet-politiek misdrijf heeft begaan alvorens als persoon die tijdelijke bescherming geniet tot het grondgebied van die lidstaat te worden toegelaten. De ernst van de verwachte vervolging wordt afgewogen tegen de aard van het misdrijf waarvan de betrokkene wordt verdacht. Bijzonder wrede handelingen kunnen, zelfs indien zij met een vermeend politiek oogmerk zijn uitgevoerd, als ernstige, niet-politieke misdrijven aangemerkt worden. Dit geldt zowel voor de deelnemers aan het misdrijf als voor de aanstichters;
 - iii) hij zich schuldig heeft gemaakt aan daden die in strijd zijn met de doeleinden en beginselen van de Verenigde Naties;
- b) er redelijke gronden bestaan om hem als een gevaar voor de veiligheid van de lidstaat van ontvangst te beschouwen, of als de betrokkene ingevolge een definitieve veroordeling voor een bijzonder ernstig misdrijf een gevaar vormt voor de samenleving in de lidstaat van ontvangst.

2. Deze redenen voor uitsluiting zoals bedoeld in artikel 1 mogen uitsluitend gegrond zijn op het persoonlijke gedrag van de betrokkene. De beslissingen of maatregelen inzake uitsluiting dienen op het evenredigheidsbeginsel gegrond te zijn.

HOOFDSTUK IX

Slotbepalingen*Artikel 29*

Personen die door een lidstaat van het genot van tijdelijke bescherming of gezinshereniging uitgesloten zijn, kunnen in de betrokken lidstaat beroep instellen.

Artikel 30

De lidstaten stellen de regels inzake de sancties vast die op de schending van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen van toepassing zijn en treffen alle voor de toepassing van deze sancties nodige maatregelen. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 31

1. Uiterlijk twee jaar na de in artikel 32 genoemde datum brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten en stelt zij, in voorkomend geval, de noodzakelijke wijzigingen voor. De lidstaten doen de Commissie alle inlichtingen toekomen die voor het opstellen van dit verslag passend zijn.

2. Na het in lid 1 bedoelde verslag brengt de Commissie het Europees Parlement en de Raad ten minste om de vijf jaar verslag uit over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten.

Artikel 32

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 33

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 34

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten overeenkomstig het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap.

Gedaan te Brussel, 20 juli 2001.

Voor de Raad

De voorzitter

J. VANDE LANOTTE

BIJLAGE I

Model van een doorlaatdocument voor de overbrenging van personen die tijdelijke bescherming genieten

LAISSEZ-PASSER

Naam van de lidstaat die het laissez-passer afgeeft:

Volgnummer (*):

Afgegeven krachtens artikel 26 van Richtlijn 2001/55/EG van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanningen van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen.

Alleen geldig voor de overbrenging van (1) naar (2)

..... (3) vóór (4)

Afgegeven te:

NAAM:

VOORNAMEN:

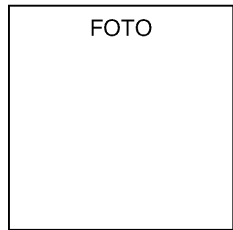
GEBORTEPLAATS EN -DATUM:

In het geval van een minderjarige: na(a)m(en) van verantwoordelijke volwassene(n):

GESLACHT:

NATIONALITEIT:

Datum van afgifte:

STEMPEL Voor de bevoegde autoriteiten:

Handtekening van de begunstigde:

De identiteit van de houder van dit laissez-passer is vastgesteld door de autoriteiten (5) (6)

De identiteit van de houder van dit laissez-passer is niet vastgesteld

Dit document wordt alleen afgegeven krachtens artikel 26 van Richtlijn 2001/55/EG en kan in geen geval met een reisdocument voor het overschrijden van de buitengrens of een identiteitsbewijs worden gelijkgesteld.

(*) Het volgnummer wordt toegekend door het land van waaruit de overbrenging naar een andere lidstaat geschiedt.

(1) Lidstaat van waaruit de overbrenging naar een andere lidstaat geschiedt.

(2) Lidstaat waarheen de overbrenging geschiedt.

(3) Plaats waar betrokkene zich moet melden bij aankomst in de tweede lidstaat.

(4) Uiterste datum waarop betrokkene zich moet melden bij aankomst in de tweede lidstaat.

(5) Op vertoon van de volgende reisdocumenten of identiteitsbewijzen.

(6) Op vertoon van andere documenten dan een reisdocument of identiteitsbewijs.

BIJLAGE II

De in de artikelen 10, 15 en 26 van deze richtlijn bedoelde gegevens hebben voorzover nodig betrekking op een of meer van de volgende documenten of gegevens:

- a) persoonsgegevens van de persoon in kwestie (naam, nationaliteit, geboorteplaats en -datum, burgerlijke staat, familiebanden),
- b) identiteitspapieren en reisbescheiden van de betrokkene,
- c) documenten ten bewijze van de familiebanden (huwelijksakte, geboortebewijs, adoptiebewijs),
- d) overige gegevens die essentieel zijn voor het vaststellen van de identiteit of de familiebanden van de persoon,
- e) verblijfsvergunningen, visa of besluiten tot weigering van een verblijfsvergunning die door de lidstaat aan de betrokkene zijn afgegeven, alsmede documenten op basis waarvan die besluiten zijn genomen,
- f) in de lidstaat lopende verblijfsvergunnings- en visumaanvragen van de betrokkene, en de procedurefase waarin deze zich bevinden.

De verstreckende lidstaat geeft eventuele correcties van deze gegevens door aan de verzoekende lidstaat.

RICHTLIJN 2001/58/EG VAN DE COMMISSIE**van 27 juli 2001****tot tweede wijziging van Richtlijn 91/155/EEG houdende beschrijving en vaststelling van de wijze van uitvoering van het systeem voor specifieke informatie inzake gevaarlijke preparaten krachtens artikel 14 van Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad en inzake gevaarlijke stoffen krachtens artikel 27 van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad (veiligheidsinformatiebladen)****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 1999 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten ⁽¹⁾, en met name op artikel 14,

Gelet op Richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽²⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2000/33/EG van de Commissie ⁽³⁾, en met name op artikel 27,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 14 van Richtlijn 1999/45/EG wordt bepaald dat de persoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van bepaalde nader omschreven preparaten een veiligheidsinformatieblad moet verstrekken.
- (2) In artikel 27 van Richtlijn 67/548/EEG wordt bepaald dat de persoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van gevaarlijke stoffen eveneens een veiligheidsinformatieblad moet verstrekken.
- (3) De informatie in veiligheidsinformatiebladen is voornamelijk bestemd voor professionele gebruikers en moeten hen in staat stellen de nodige maatregelen te nemen voor de bescherming van de gezondheid, de veiligheid en het milieu op het werk.
- (4) Veiligheidsinformatiebladen voor gevaarlijke stoffen en bepaalde preparaten, en het verstrekken daarvan, moeten voldoen aan de bepalingen van Richtlijn 91/155/EEG van de Commissie ⁽⁴⁾, gewijzigd bij Richtlijn 93/112/EG ⁽⁵⁾.
- (5) Artikel 14, lid 2.1, onder b), van Richtlijn 1999/45/EG voert een nieuw voorschrift in waarbij de persoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van een preparaat, op verzoek van de professionele gebruiker een veiligheidsinformatieblad moet verstrekken waarop proportionele informatie wordt gegeven over preparaten die niet als gevaarlijk zijn ingedeeld in de zin van de artikelen 5, 6 en 7 van Richtlijn 1999/45/EG, maar die in een afzonderlijke concentratie van ≥ 1 gewichtspers-

cent voor niet-gasvormige preparaten en $\geq 0,2$ volumeprocent voor gasvormige preparaten ten minste één stof met gevaarlijke effecten voor de gezondheid of het milieu dan wel één stof waarvoor in de Gemeenschap grenzen voor de blootstelling op het werk zijn vastgesteld, bevatten.

- (6) Richtlijn 1999/45/EG voert tevens een voorschrift in waarbij preparaten moeten worden ingedeeld en gekenmerkt naar hun effecten op het milieu.
- (7) Richtlijn 91/155/EEG moet derhalve voor 30 juli 2002 dienovereenkomstig worden gewijzigd, zoals bedoeld in artikel 14, lid 2.3, van Richtlijn 1999/45/EG.
- (8) Krachtens artikel 4 van Richtlijn 98/24/EG van de Raad van 7 april 1998 betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk (14e bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, lid 1, van Richtlijn 89/391/EEG) ⁽⁶⁾ dient de werkgever na te gaan of er gevaarlijke chemische agentia op de werkplek aanwezig zijn en de eventuele risico's, die het gevolg zijn van de aanwezigheid van die chemische agentia, voor de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te beoordelen, daarbij rekening houdend met de informatie die de leverancier via veiligheidsinformatiebladen verstrekt. Het is derhalve opportuun de bijlage bij Richtlijn 91/155/EEG dienovereenkomstig te wijzigen.
- (9) Uit recente controleactiviteiten en studies in de lidstaten is gebleken dat veel veiligheidsinformatiebladen van slechte kwaliteit zijn en de gebruiker geen adequate informatie verschaffen. Een manier om de kwaliteit van veiligheidsinformatiebladen te verbeteren is de in de bijlage van Richtlijn 91/155/EEG verstrekte richtsnoeren voor samenstellers van veiligheidsinformatiebladen te verbeteren. Het is derhalve opportuun de bijlage bij Richtlijn 91/155/EEG dienovereenkomstig te wijzigen. De Commissie en de lidstaten zullen andere middelen onderzoeken om de kwaliteit van veiligheidsinformatiebladen nog verder te verbeteren.
- (10) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 20 van Richtlijn 1999/45/EG ingestelde Comité voor aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van de richtlijnen tot opheffing van technische handelsbelemmeringen in de sector gevaarlijke stoffen en preparaten,

⁽¹⁾ PB L 200 van 30.7.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB 196 van 16.8.1967, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 136 van 8.6.2000, blz. 90.

⁽⁴⁾ PB L 76 van 22.3.1991, blz. 35.

⁽⁵⁾ PB L 314 van 16.12.1993, blz. 38.

⁽⁶⁾ PB L 131 van 5.5.1998, blz. 11.

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 91/155/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 1, lid 1, wordt gelezen:

- „1. a) De persoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van een chemische stof of preparaat, dat wil zeggen de fabrikant, de importeur of de tussenhandelaar, verstrekt de afnemer, dat wil zeggen de professionele gebruiker van de stof of het preparaat, een veiligheidsinformatieblad dat de in artikel 3 en de bijlage bij deze richtlijn bedoelde informatie bevat, indien de stof of het preparaat overeenkomstig Richtlijn 67/548/EEG of Richtlijn 1999/45/EG van het Europees Parlement en de Raad (*) als gevaarlijk is ingedeeld.
- b) De persoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van een preparaat, dat wil zeggen de fabrikant, de importeur of de tussenhandelaar, verstrekt, op verzoek van de professionele gebruiker, een veiligheidsinformatieblad dat de in artikel 3 en de bijlage van deze richtlijn bedoelde proportionele informatie verschaft, indien het preparaat niet als gevaarlijk is ingedeeld in de zin van de artikelen 5, 6 en 7 van Richtlijn 1999/45/EG, maar het in een afzonderlijke concentratie van ≥ 1 gewichtspercent voor niet-gasvormige preparaten en $\geq 0,2$ volumepercent voor gasvormige preparaten ten minste één stof met gevaarlijke effecten voor de gezondheid of het milieu dan wel één stof waarvoor in de Gemeenschap grenzen voor de blootstelling op het werk zijn vastgesteld, bevat.

(*) PB L 200 van 30.7.1999, blz. 1.”

2. De in artikel 3 bedoelde bijlage wordt vervangen door de bijlage van deze richtlijn.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 30 juli 2002 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

2. De lidstaten passen de in lid 1 genoemde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen toe:

- a) vanaf 30 juli 2002 op preparaten die niet onder Richtlijn 91/414/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen of Richtlijn 98/8/EG van de Raad ⁽²⁾ betreffende het op de markt brengen van biociden vallen;
- b) vanaf 30 juli 2004 op preparaten die onder Richtlijn 91/414/EEG of Richtlijn 98/8/EG vallen.

3. Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 27 juli 2001.

Voor de Commissie

Erkki LIIKANEN

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 123 van 24.4.1998, blz. 1.

BIJLAGE

„BIJLAGE

RICHTSNOEREN VOOR DE SAMENSTELLING VAN VEILIGHEIDSINFORMATIEBLADEN

Doel van deze bijlage is te zorgen voor consistentie en nauwkeurigheid in de inhoud van elk van de in artikel 3 genoemde verplichte rubrieken, zodat professionele gebruikers aan de hand van de veiligheidsinformatiebladen de nodige maatregelen kunnen nemen voor de bescherming van de gezondheid en de veiligheid op het werk en de bescherming van het milieu.

De door veiligheidsinformatiebladen verstrekte informatie moet voldoen aan de voorschriften van Richtlijn 98/24/EG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de bescherming van de gezondheid en de veiligheid van werknemers tegen risico's van chemische agentia op het werk. Het veiligheidsinformatieblad moet met name de werkgever in staat stellen na te gaan of er gevaarlijke chemische agentia op de werkplek aanwezig zijn en de eventuele risico's in verband met het gebruik ervan voor de veiligheid en de gezondheid van de werknemers te beoordelen.

De informatie moet duidelijk en beknopt zijn. Het veiligheidsinformatieblad moet worden opgesteld door een bevoegde persoon, die rekening dient te houden met de specifieke behoeften van het gebruikerspubliek, voorzover dat bekend is. Personen die stoffen en preparaten in de handel brengen, moeten ervoor zorgen dat bevoegde personen de juiste opleiding, en ook bijscholing, krijgen.

Voor preparaten die niet als gevaarlijk zijn ingedeeld, maar waarvoor krachtens artikel 14, lid 2.1, onder b), van Richtlijn 1999/45/EG een veiligheidsinformatieblad is vereist, moet bij elke rubriek proportionele informatie worden verstrekt.

In een aantal gevallen kan wegens de brede scala van eigenschappen van de stoffen en preparaten aanvullende informatie noodzakelijk zijn. Indien in andere gevallen de informatie met betrekking tot bepaalde eigenschappen niet ter zake blijkt te doen of om technische redenen niet kan worden verstrekt, moet dit onder elke rubriek duidelijk worden gemotiveerd. Voor elke gevaarlijke eigenschap moet informatie worden verstrekt. Indien wordt verklaard dat een bepaald gevaar niet van toepassing is, moet duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen gevallen waarin de indeler over geen informatie beschikt en gevallen waarin negatieve testresultaten beschikbaar zijn.

Vermeld de publicatiedatum van het veiligheidsinformatieblad op de eerste bladzijde.

Wanneer een veiligheidsinformatieblad is herzien, moet de ontvanger op de wijzigingen worden geattendeerd.

NB:

Veiligheidsinformatiebladen zijn eveneens vereist voor bepaalde speciale stoffen en preparaten (bijvoorbeeld metalen in massieve vorm, legeringen, persgassen, enz.) die in de hoofdstukken 8 en 9 van bijlage VI van Richtlijn 67/548/EEG zijn vermeld en waarvoor uitzonderingen in verband met het kenmerken gelden.

1. IDENTIFICATIE VAN DE STOF OF HET PREPARAAT EN DE VENNOOTSCHAP/ONDERNEMING**1.1. Identificatie van de stof of het preparaat**

De voor de identificatie gebruikte naam moet gelijk zijn aan de naam op het etiket en in overeenstemming zijn met bijlage VI van Richtlijn 67/548/EEG.

Indien er andere identificatiemiddelen bestaan, kunnen deze worden aangegeven.

1.2. Gebruik van de stof of het preparaat

Vermeld de beoogde of aanbevolen toepassingen van de stof of het preparaat voorzover deze bekend zijn. Indien er veel verschillende toepassingen mogelijk zijn, dienen alleen de belangrijkste of meest gangbare toepassingen te worden vermeld. Daarbij dient kort te worden beschreven wat de stof of het preparaat feitelijk doet, bijvoorbeeld brandvertragend middel, antioxidant, enz.

1.3. Identificatie van de vennootschap/onderneming

Identificeer de persoon die verantwoordelijk is voor het in de handel brengen van de stof of het preparaat in de Gemeenschap, namelijk de fabrikant, de importeur of de distributeur. Vermeld het volledige adres en telefoonnummer van deze persoon.

Indien deze persoon niet in de lidstaat is gevestigd waar de stof of het preparaat in de handel wordt gebracht, moet bovendien, indien mogelijk, een volledig adres en telefoonnummer worden gegeven voor de persoon die in die lidstaat verantwoordelijk is.

⁽¹⁾ PB L 131 van 5.5.1998, blz. 11.

1.4. Telefoonnummer voor noodgevallen

Naast bovenvermelde informatie moet ook het telefoonnummer voor noodgevallen van het bedrijf en/of de bevoegde officiële adviesinstantie worden opgegeven (dit kan de instantie zijn die belast is met het ontvangen van informatie in verband met de volksgezondheid, zoals bedoeld in artikel 17 van Richtlijn 1999/45/EG).

2. SAMENSTELLING EN INFORMATIE OVER DE BESTANDELEN

Aan de hand van de verstrekte informatie moet de ontvanger gemakkelijk de gevaren van de bestanddelen van het preparaat kunnen identificeren. De gevaren van het preparaat zelf moeten onder rubriek 3 worden vermeld.

2.1. De volledige samenstelling (aard en concentratie van de bestanddelen) hoeft niet te worden vermeld, hoewel een algemene beschrijving van de bestanddelen en de concentraties daarvan nuttig kan zijn.

2.2. Voor een preparaat dat volgens Richtlijn 1999/45/EG als gevaarlijk is ingedeeld, moeten de volgende stoffen met hun concentratie of concentratiebereik worden vermeld:

- i) voor de gezondheid of voor het milieu gevaarlijke stoffen in de zin van Richtlijn 67/548/EEG, wanneer hun concentratie gelijk is aan of groter dan de grenswaarden in de tabel van artikel 3, lid 3, van Richtlijn 1999/45/EG (tenzij lagere grenswaarden zijn vastgesteld in bijlage I van Richtlijn 67/548/EEG of in bijlage II, III of V van Richtlijn 1999/45/EG);
- ii) stoffen waarvoor in de Gemeenschap grenzen voor de blootstelling op het werk zijn vastgesteld, die nog niet in punt i) zijn opgenomen.

2.3. Voor een preparaat dat volgens Richtlijn 1999/45/EG niet als gevaarlijk is ingedeeld, moeten de volgende stoffen met hun concentratie of concentratiebereik worden vermeld, wanneer zij in een afzonderlijke concentratie van ≥ 1 gewichtspercent voor niet-gasvormige preparaten en $\geq 0,2$ volumepercent voor gasvormige preparaten aanwezig zijn:

- voor de gezondheid of voor het milieu gevaarlijke stoffen in de zin van Richtlijn 67/548/EEG⁽¹⁾;
- stoffen waarvoor in de Gemeenschap grenzen voor de blootstelling op het werk zijn vastgesteld.

2.4. Voor de bovenbedoelde stoffen moet de indeling (overeenkomstig de artikelen 4 en 6 of bijlage I van Richtlijn 67/548/EEG) worden opgegeven met de symboolletters en R-zinnen die daaraan zijn toegewezen op basis van hun fysisch-chemische, gezondheids- en milieugevaren. De R-zinnen hoeven hier niet voluit te worden geschreven: het volstaat te verwijzen naar rubriek 16, waar de volledige tekst van elke relevante R-zin moet worden vermeld.

2.5. De naam en het Einecs- of Elincs-nummer van de bovengenoemde stoffen moeten worden vermeld overeenkomstig Richtlijn 67/548/EEG. Het CAS-nummer en de IUPAC-naam (voorzover beschikbaar) kunnen eveneens nuttig zijn. Voor stoffen die onder een generieke naam zijn vermeld, overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn 1999/45/EG of de voetnoot bij punt 2.3 van deze bijlage, is geen precieze chemische benaming vereist.

2.6. Indien overeenkomstig artikel 15 van Richtlijn 1999/45/EG of de voetnoot bij punt 2.3 van deze bijlage de identiteit van bepaalde stoffen vertrouwelijk moet blijven, moet de chemische aard daarvan worden omschreven, teneinde een veilige hantering te waarborgen. De gebruikte naam moet dezelfde zijn als die welke overeenkomstig bovenbedoelde bepalingen wordt gebruikt.

3. IDENTIFICATIE VAN DE GEVAREN

Geef hier de indeling van de stof of het preparaat die voortvloeit uit de toepassing van de indelingsregels in de Richtlijnen 67/548/EEG of 1999/45/EG. Vermeld duidelijk en beknopt de aan de stof of het preparaat verbonden gevaren voor de mens en het milieu.

Maak een duidelijk onderscheid tussen preparaten die als gevaarlijk zijn ingedeeld en preparaten die niet zijn ingedeeld als gevaarlijk overeenkomstig Richtlijn 1999/45/EG.

Beschrijf de belangrijkste nadelige fysisch-chemische, gezondheids- en milieueffecten en symptomen die veroorzaakt kunnen worden door gebruik en redelijkerwijs te verwachten verkeerd gebruik van de stof of het preparaat.

Het kan noodzakelijk zijn andere gevaren, zoals stofvorming, verstikking, bevriezing, of milieueffecten, zoals gevaren voor in de bodem levende organismen, enz., te vermelden die niet tot een indeling leiden, maar die het algemene gevaar van het materiaal kunnen vergroten.

De op het etiket vermelde informatie moet onder rubriek 15 worden gegeven.

⁽¹⁾ Indien de persoon die voor het in de handel brengen van een preparaat verantwoordelijk is, kan aantonen dat bekendmaking op het veiligheidsinformatieblad van de chemische identiteit van een stof die uitsluitend is ingedeeld als:

- irriterend, met uitzondering van stoffen waaraan de zin R41 is toegekend, of als irriterend in combinatie met één of meer van de in artikel 10, lid 2.3.4, van Richtlijn 1999/45/EG genoemde eigenschappen;
- dan wel schadelijk, of als schadelijk in combinatie met één of meer van de in artikel 10, lid 2.3.4, van Richtlijn 1999/45/EG genoemde eigenschappen en op zichzelf acute letale effecten heeft,

de vertrouwelijkheid van zijn intellectuele eigendom in gevaar brengt, kan hij overeenkomstig de bepalingen van bijlage VI, deel B, van Richtlijn 1999/45/EG die stof aanduiden met hetzij een naam die de belangrijkste functionele chemische groepen aangeeft, hetzij een andere naam.

4. EERSTEHULPMAATREGELEN

Beschrijf de eerstehulpmaatregelen.

Geef eerst en vooral aan of onmiddellijke medische verzorging is vereist.

De informatie over eerste hulp moet kort en gemakkelijk te begrijpen zijn voor het slachtoffer, omstanders en EHBO'ers. De symptomen en effecten moeten kort worden opgesomd. De instructies moeten aangeven wat ter plaatse moet worden gedaan bij een ongeval en of na een blootstelling effecten kunnen worden verwacht die pas op langere termijn zichtbaar worden.

Spplits de informatie op grond van de verschillende manieren van blootstelling, dat wil zeggen inademen, contact met de huid en ogen en inslikken, in verschillende rubrieken.

Vermeld of professionele bijstand door een arts nodig of wenselijk is.

Voor sommige stoffen of preparaten kan het van belang zijn nadrukkelijk te vermelden dat speciale voorzieningen voor specifieke en onmiddellijke verzorging op de werkplek beschikbaar moeten zijn.

5. BRANDBESTRIJDINGSMAATREGELEN

Beschrijf de voorschriften voor de bestrijding van een brand, veroorzaakt door of in de nabijheid van de stof of het preparaat, met vermelding van:

- de geschikte blusmiddelen;
- de blusmiddelen die om veiligheidsredenen niet gebruikt mogen worden;
- speciale blootstellingsgevaaren die veroorzaakt worden door de stof of het preparaat zelf, verbrandingsproducten of vrijkomende gassen;
- speciale beschermende uitrusting voor brandweerlieden.

6. MAATREGELEN BIJ ACCIDENTEEL VRIJKOMEN VAN DE STOF OF HET PREPARAAT

Aflankelijk van de stof of het preparaat kunnen gegevens nodig zijn over:

- *persoonlijke voorzorgsmaatregelen*
zoals verwijdering van ontstekingsbronnen, maatregelen voor doeltreffende ventilatie/bescherming van de ademhalingswegen, tegengaan van stofvorming, preventie van contact met huid en ogen;
- *milieuvoorzorgsmaatregelen*
zoals vermijden dat het product terechtkomt in afvoerkanalen, oppervlaktewater, grondwater en bodem; eventuele noodzaak om de buurt te waarschuwen;
- *reinigingsmethoden*
zoals gebruik van absorberend materiaal (bijvoorbeeld zand, kiezelgoer, zuurbindmiddel, universeel bindmiddel, zaagsel), gedeeltelijk wegvangen van gassen/dampen met water, verdunning.

Gebruik eventueel aanwijzingen zoals „nooit gebruiken bij ...”, „neutraliseren met ...”.

NB:

Verwijs indien nodig naar de rubrieken 8 en 13.

7. HANTERING EN OPSLAG

NB:

De informatie in dit deel moet betrekking hebben op de bescherming van de gezondheid, de veiligheid en het milieu. De werkgever moet aan de hand daarvan geschikte werkmethoden en organisatiemaatregelen overeenkomstig artikel 5 van Richtlijn 98/24/EG kunnen opstellen.

7.1. Hantering

Vermeld voorzorgsmaatregelen voor het veilig hanteren van de stof of het preparaat, inclusief advies over technische maatregelen zoals opsluiting, plaatselijke en algehele ventilatie, maatregelen ter voorkoming van aerosol- en stofvorming en brand, voor de bescherming van het milieu vereiste maatregelen (bijvoorbeeld gebruik van filters of wassers bij afvoerventilatie, gebruik in een ingedamd gebied, maatregelen voor het opruimen en verwijderen van lozingen, enz.) alsook eventuele specifieke eisen of voorschriften voor de betrokken stof of het betrokken preparaat (bijvoorbeeld aanbevolen of verboden apparatuur en gereedschap, procedures voor het gebruik), indien mogelijk met een korte beschrijving.

7.2. Opslag

Beschrijf de voorwaarden voor een veilige opslag, zoals specifieke ontwerpen voor opslagruimten of -vaten (inclusief tussenschotten en ventilatie), scheiding van chemisch op elkaar inwerkende materialen, opslagomstandigheden (temperatuur en vochtgehalte met minima en maxima, blootstelling aan licht, opslag onder inert gas, enz.), speciale elektrische voorzieningen en voorkoming van accumulatie van statische lading.

Vermeld, indien relevant, de maximale hoeveelheid die in bepaalde omstandigheden mag worden opgeslagen, en vooral eventuele speciale eisen, zoals het type materiaal dat moet worden gebruikt voor de verpakking/houders van de stof of het preparaat.

7.3. Specifieke toepassing(en)

Voor eindproducten die voor (een) specifieke toepassing(en) zijn ontworpen, moeten gedetailleerde en praktische raadgevingen worden geformuleerd voor de beoogde toepassing(en). In voorkomend geval moet worden verwezen naar voor de industrie of de sector specifieke goedgekeurde richtsnoeren.

8. MAATREGELEN TER BEHEERSING VAN BLOOTSTELLING/PERSOONLIJKE BESCHERMING

8.1. Grenswaarden voor blootstelling

Vermeld de momenteel geldende specifieke controleparameters waaronder grenswaarden voor de beroepsmatige blootstelling en/of biologische grenswaarden. De waarden moeten worden opgegeven voor de lidstaat waar de stof of het preparaat in de handel wordt gebracht. Verstrek informatie over de momenteel aanbevolen meetmethoden.

Voor preparaten is het nuttig waarden te verstrekken voor die samenstellende stoffen die volgens rubriek 2 op het veiligheidsinformatieblad moeten worden vermeld.

8.2. Maatregelen ter beheersing van blootstelling

In dit document wordt onder maatregelen ter beheersing van blootstelling verstaan de hele scala van specifieke beschermings- en preventiemaatregelen die tijdens het gebruik moeten worden genomen om blootstelling van het personeel en het milieu tot een minimum te beperken.

8.2.1. Beheersing van beroepsmatige blootstelling

De werkgever houdt met deze informatie rekening bij de beoordeling van de risico's van de stof of het preparaat voor de gezondheid en de veiligheid van de werknemers overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 98/24/EG, dat vereist dat passende werkprocessen worden ontworpen en technische maatregelen worden genomen, passende uitrusting en materialen worden gebruikt, collectieve beschermingsmaatregelen bij de bron van het risico worden getroffen en ten slotte individuele beschermingsmaatregelen, zoals persoonlijke beschermingsmiddelen, worden toegepast. Verstrek derhalve geschikte en afdoende informatie over deze maatregelen teneinde een correcte risicobeoordeling zoals bedoeld in artikel 4 van Richtlijn 98/24/EG mogelijk te maken. Deze informatie moet een aanvulling vormen op de reeds bij punt 7.1 verstrekte gegevens.

Specificeer, indien persoonlijke beschermingsmiddelen noodzakelijk zijn, in detail welke uitrusting doeltreffende en geschikte bescherming biedt. Houd rekening met Richtlijn 89/686/EEG van de Raad ⁽¹⁾ en verwijst naar de desbetreffende CEN-normen:

8.2.1.1. Bescherming van de ademhalingsorganen

Geef voor gevaarlijke gassen, dampen of stof het te gebruiken type beschermende uitrusting aan, zoals onafhankelijke ademhalingsapparatuur, doeltreffende maskers en filters.

8.2.1.2. Bescherming van de handen

Specificeer duidelijk het soort handschoenen dat bij het werken met de stof of het preparaat moet worden gedragen, met inbegrip van:

- het soort materiaal;
- de doorbraaktijd van het handschoenmateriaal met betrekking tot de hoeveelheid en de duur van blootstelling van de huid.

Vermeld zo nodig extra maatregelen voor bescherming van de handen.

⁽¹⁾ PB L 399 van 30.12.1989, blz. 18.

8.2.1.3. Bescherming van de ogen

Specificeer het vereiste type oogbescherming, zoals veiligheidsbrillen, veiligheidsstofbrillen, gezichtsschermen.

8.2.1.4. Bescherming van de huid

Specificeer zo nodig voor andere lichaamsdelen dan de handen het soort en de kwaliteit van de vereiste beschermende uitrusting, zoals schort, laarzen en veiligheidskleding. Vermeld zo nodig extra maatregelen voor bescherming van de huid en specifieke hygiënische maatregelen.

8.2.2. *Beheersing van milieublootstelling*

Verstrek de informatie die de werkgever nodig heeft om zijn verplichtingen in verband met de communautaire wetgeving inzake milieubescherming na te komen.

9. FYSISCH EN CHEMISCH EIGENSCHAPPEN

Verstrek, teneinde de juiste controlemaatregelen te kunnen nemen, alle relevante informatie over de stof of het preparaat, met name de in punt 9.2 vermelde informatie.

9.1. **Algemene informatie**

Voorkomen

Vermeld de fysische toestand (vast, vloeibaar, gas) en de kleur van de geleverde stof of het geleverde preparaat.

Geur

Indien een geur merkbaar is, geef dan een korte beschrijving ervan.

9.2. **Belangrijke informatie met betrekking tot de gezondheid, de veiligheid en het milieu**

pH

Vermeld de pH van de stof of het preparaat zoals geleverd of in een waterige oplossing; geef in het laatste geval de concentratie aan.

Kookpunt/kooktraject:

Vlampunt:

Ontvlambaarheid (vast, gas):

Ontploffingseigenschappen:

Oxiderende eigenschappen:

Dampspanning:

Relatieve dichtheid:

Oplosbaarheid:

— in water:

— in vet (specificeer oplosmiddel):

Verdelingscoëfficiënt: n-octanol/water:

Viscositeit:

Dampdichtheid:

Verdampingssnelheid:

9.3. **Andere gegevens**

Vermeld andere belangrijke veiligheidsparameters, zoals mengbaarheid, geleidingsvermogen, smeltpunt/smeltraject, gasgroep (nuttig voor Richtlijn 94/9/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾), zelfontbrandingstemperatuur enz.

⁽¹⁾ PB L 100 van 19.4.1994, blz. 1.

Noot 1

De bovengenoemde eigenschappen worden bepaald overeenkomstig de specificaties van bijlage V, deel A, van Richtlijn 67/548/EEG of volgens een andere vergelijkbare methode.

Noot 2

Voor preparaten moet normaliter informatie worden gegeven over de eigenschappen van het preparaat zelf. Indien echter wordt verklaard dat een bepaald gevaar niet van toepassing is, dient duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen gevallen waarin de indeler over geen informatie beschikt en gevallen waarin negatieve testresultaten beschikbaar zijn. Indien het nodig wordt geacht informatie over de eigenschappen van afzonderlijke bestanddelen te verstrekken, geef dan duidelijk aan waar de gegevens betrekking op hebben.

10. STABILITEIT EN REACTIVITEIT

Vermeld de stabiliteit van de stof of het preparaat en de mogelijkheid van gevaarlijke reacties die zich onder bepaalde gebruiksomstandigheden en ook bij het vrijkomen in het milieu voordoen.

10.1. Te vermijden omstandigheden

Noem de omstandigheden die een gevaarlijke reactie kunnen veroorzaken, zoals temperatuur, druk, blootstelling aan licht en schokken, enz., indien mogelijk met een korte beschrijving.

10.2. Te vermijden stoffen

Noem de stoffen die een gevaarlijke reactie kunnen veroorzaken, zoals water, lucht, zuren, basen, oxiderende stoffen of enige andere specifieke stof, indien mogelijk met een korte beschrijving.

10.3. Gevaarlijke ontledingsproducten

Noem de gevaarlijke stoffen die bij ontleding in gevaarlijke hoeveelheden worden geproduceerd.

NB:

Wijs in voorkomend geval specifiek op:

- de noodzaak en de aanwezigheid van stabilisatoren;
- de mogelijkheid van een gevaarlijke exotherme reactie;
- de mogelijke betekenis voor de veiligheid van een verandering in fysisch voorkomen van de stof of het preparaat;
- de mogelijke vorming van gevaarlijke ontledingsproducten bij contact met water;
- de mogelijke afbraak tot onstabiele producten.

11. TOXICOLOGISCHE INFORMATIE

In deze rubriek moet een beknopte maar volledige en begrijpelijke beschrijving worden opgenomen van de verschillende toxische effecten die zich kunnen voordoen indien de gebruiker in contact komt met de stof of het preparaat.

Vermeld hierbij gevaarlijke effecten voor de gezondheid van blootstelling aan de stof of het preparaat, gebaseerd op ervaring en conclusies uit wetenschappelijke proefnemingen. Geef informatie over de verschillende manieren van blootstelling (inslikken, inhalatie, contact met huid en ogen) en beschrijf de symptomen die corresponderen met de fysische, chemische en toxicologische karakteristieken.

Vermeld effecten op korte en lange termijn en chronische effecten van kortstondige en langdurige blootstelling, bijvoorbeeld sensibilisatie, versuffing, carcinogene werking, mutagene werking, toxische effecten op de reproductie (ontwikkelingstoxiciteit en fertiliteit).

Rekening houdend met de reeds in rubriek 2 „Samenstelling en informatie over de bestanddelen” opgenomen gegevens, kan het nodig zijn melding te maken van eventuele specifieke effecten van bepaalde bestanddelen van preparaten op de gezondheid.

12. MILIEU-INFORMATIE

Beschrijf de mogelijke effecten, het gedrag en de milieubestemming van de stof of het preparaat in de lucht, het water en/of de bodem. Verstrek, voorzover beschikbaar, relevante testgegevens (bijvoorbeeld LC50 vis \leq 1mg/l).

Beschrijf de belangrijkste eigenschappen die een effect op het milieu kunnen hebben op grond van de aard van de stof of het preparaat en de te verwachten toepassingen. Soortgelijke informatie dient te worden verstrekt over gevaarlijke producten die ontstaan bij de afbraak van de stof of het preparaat. Deze informatie kan het volgende omvatten:

12.1. Ecotoxiciteit

Daaronder vallen relevante beschikbare gegevens over watertoxiciteit, zowel acuut als chronisch voor vis, dafnia, algen en andere waterplanten. Voorts moeten toxiciteitsgegevens over micro- en macro-organismen in de bodem en andere voor het milieu relevante organismen, zoals vogels, bijen en planten, worden opgenomen, voorzover deze beschikbaar zijn. Indien de stof of het preparaat inhiberende effecten op de activiteit van micro-organismen heeft, moet het mogelijke effect op waterzuiveringsinstallaties worden vermeld.

12.2. Mobiliteit

Het vermogen van de stof of de betreffende bestanddelen van een preparaat ⁽¹⁾ om, indien zij in het milieu terecht komen, naar het grondwater of ver van de plaats van lozing te worden getransporteerd.

Relevante gegevens kunnen zijn:

- bekende of voorspelde distributie over milieucompartimenten;
- oppervlaktespanning;
- absorptie/desorptie.

Zie rubriek 9 voor andere fysisch-chemische eigenschappen.

12.3. Persistentie en afbraak

Het vermogen van de stof of de betreffende bestanddelen van een preparaat ⁽¹⁾ om in relevante milieumedia te worden afgebroken, hetzij langs biologische weg of via andere processen zoals oxidatie of hydrolyse. Halveringstijden van de afbraak moeten worden vermeld als zij beschikbaar zijn. De mogelijkheid dat de stof of de bestanddelen van een preparaat ⁽¹⁾ in waterzuiveringsinstallaties worden afgebroken, moet eveneens worden vermeld.

12.4. Mogelijke bioaccumulatie

Het vermogen van de stof of de betreffende bestanddelen van een preparaat ⁽¹⁾ om zich in biota te accumuleren en in de voedselketen te worden opgenomen, met vermelding van de K_{ow} en BCF, voorzover beschikbaar.

12.5. Andere schadelijke effecten

Vermeld, indien beschikbaar, informatie over andere schadelijke milieueffecten, bijvoorbeeld ozonafbrekend vermogen, fotochemisch ozonvormend vermogen en/of broeikaseffect.

Opmerkingen

Ook in andere rubrieken van het veiligheidsinformatieblad moet milieu-informatie worden verstrekt; hierbij gaat het met name om de adviezen om vrijkomen te beperken, de maatregelen bij accidenteel vrijkomen en de verwijderingsinstructies in de rubrieken 6, 7, 13, 14 en 15.

⁽¹⁾ Deze informatie kan niet voor het preparaat worden gegeven, omdat deze specifiek voor de stof is. De informatie moet dan ook worden gegeven, voorzover ze beschikbaar en relevant is, voor elke samenstellende stof in het preparaat die overeenkomstig de voorschriften in rubriek 2 van deze bijlage op het veiligheidsinformatieblad moet worden vermeld.

13. INSTRUCTIES VOOR VERWIJDERING

Indien verwijdering van de stof of het preparaat (restanten of bij het te verwachten gebruik ontstaan afval) gevaar oplevert, moeten een beschrijving van deze residuen en informatie over een veilige hantering daarvan worden gegeven.

Vermeld passende methoden voor verwijdering van zowel de stof of het preparaat als de besmette verpakking (verbranding, recycling, storten, enz.).

NB:

Verwijs naar eventuele communautaire bepalingen inzake afval. Indien deze ontbreken, is het nuttig de gebruiker eraan te herinneren dat terzake mogelijk nationale of regionale bepalingen gelden.

14. INFORMATIE MET BETREKKING TOT HET VERVOER

Vermeld eventuele speciale voorzorgsmaatregelen waarvan een gebruiker op de hoogte moet zijn of waaraan hij moet voldoen met betrekking tot het vervoer binnen of buiten zijn bedrijf.

Verstrek in voorkomend geval informatie over de transportclassificatie voor elke regelgeving met betrekking tot de vervoerstakken: IMDG (zee), ADR (weg, Richtlijn 94/55/EG van de Raad ⁽¹⁾), RID (spoor, Richtlijn 96/49/EG van de Raad ⁽²⁾), ICAO/IATA (lucht). Daaronder vallen bijvoorbeeld:

- VN-nummer;
- klasse,
- juiste ladingnaam,
- verpakkingsgroep,
- mariene verontreiniging,
- andere relevante informatie.

15. WETTELIJK VERPLICHTE INFORMATIE

Vermeld de informatie met betrekking tot de gezondheid, de veiligheid en het milieu die op het etiket wordt gegeven overeenkomstig de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG.

Wanneer de stof of het preparaat van dit veiligheidsinformatieblad is onderworpen aan bijzondere communautaire bepalingen inzake bescherming van mens en milieu (restricties voor het op de markt brengen en het gebruik zoals bedoeld in Richtlijn 76/769/EEG van de Raad ⁽³⁾) moeten deze, voorzover mogelijk, worden vermeld.

Vermeld eveneens, voorzover mogelijk, nationale wetten ter uitvoering van deze bepalingen en eventuele andere nationale maatregelen die terzake relevant kunnen zijn.

16. OVERIGE INFORMATIE

Vermeld alle andere informatie die de leverancier van belang acht voor de veiligheid en gezondheid van de gebruiker en voor de bescherming van het milieu, bijvoorbeeld:

- lijst van relevante R-zinnen. Geef de volledige tekst van alle R-zinnen die in de rubrieken 2 en 3 van het veiligheidsinformatieblad zijn vermeld;
- opleidingsadviezen;
- aangeraden beperkingen voor het gebruik (d.w.z. niet wettelijk verplichte aanbevelingen van de leverancier);
- verdere informatie (schriftelijke referenties en/of een technisch contactpunt);
- bronnen van de basisinformatie aan de hand waarvan het veiligheidsinformatieblad is samengesteld;
- geef in een herzien veiligheidsinformatieblad duidelijk de informatie aan die is toegevoegd, geschrapt of herzien (tenzij dit elders is aangegeven)."

⁽¹⁾ PB L 319 van 12.12.1994, blz. 7.

⁽²⁾ PB L 235 van 17.9.1996, blz. 25.

⁽³⁾ PB L 262 van 27.9.1976, blz. 201.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 juli 2000

betreffende de door Spanje ten uitvoer gelegde steunregeling voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen in het kader van de samenwerkingsovereenkomst van 26 februari 1997 tussen het ministerie van Industrie en Energie en het Instituto de Crédito Oficial

(kennisgeving geschied onder nummer C(2000) 2465)

(Slechts de tekst in de Spaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2001/605/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, inzonderheid op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽¹⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij brief van 26 februari 1997, ingeschreven bij het secretariaat-generaal op 12 maart 1997, heeft Spanje de Commissie in kennis gesteld van de samenwerkingsovereenkomst (hierna de „overeenkomst” genoemd) van 26 februari 1997 tussen het ministerie van Industrie en Energie en het Instituto de Crédito Oficial (hierna „ICO” genoemd). De kennisgeving had betrekking op een speciale kredietlijn voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen en werd geregistreerd onder nummer N 171/97.
- (2) De kennisgeving is de Commissie evenwel toegezonden op de dag van inwerkingtreding van de overeenkomst, die bovendien met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 1997 gold. De Commissie zag zich derhalve genoodzaakt een maatregel te onderzoeken die al van kracht was. Derhalve wordt de betrokken regeling beschouwd als een niet-aangemelde steunregeling, die opnieuw is ingeschreven onder nummer NN 115/98.
- (3) Op 3 april 1997 is een verzoek om aanvullende informatie tot de Spaanse autoriteiten gericht. Deze hebben bij brieven van 30 april, 3 juni, 3 juli, 10 september en ten slotte 9 oktober 1997 verzocht om verlenging van de termijn voor de indiening van de verlangde informatie. Na het verstrijken van de laatste termijn op 10 november 1997 heeft Spanje in dit verband geen enkele mededeling meer gedaan. Derhalve heeft de Commissie op basis van de beschikbare informatie een voorlopig onderzoek ingesteld naar de verenigbaarheid van de overeenkomst met de gemeenschappelijke markt.

⁽¹⁾ PB C 29 van 4.2.1999, blz. 14.

- (4) Bij brief van 20 november 1997 heeft de Commissie Spanje in kennis gesteld van haar besluit om de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag in te leiden ten aanzien van deze steunmaatregel.
- (5) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽²⁾. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de betrokken steunmaatregel te maken.
- (6) De Spaanse regering heeft de Commissie haar opmerkingen op de inleiding van de formele onderzoekprocedure bij brief van 22 februari 1999 doen toekomen. De Commissie heeft van de andere belanghebbenden daarentegen geen opmerkingen terzake ontvangen.

II. GEDETAILLEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUNMAATREGEL

- (7) De overeenkomst van 26 februari 1997 tussen het Spaanse ministerie van Industrie en Energie en het ICO geldt de invoering van een steunregeling voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen. Het doel van de regeling is zelfstandigen en KMO's aan te sporen hun oudere bedrijfsvoertuigen door nieuwe te vervangen. Op grond hiervan en gelet op een voorgaande Spaanse steunregeling, „Plan Renove Industrial” genaamd, kan de vernieuwing van het bedrijfsvoertuigenpark in Spanje als het hoofddoel van de betrokken regeling worden beschouwd.
- (8) Daartoe zal het ICO een kredietlijn van 35 miljard ESP (210 miljoen EUR) openen met als doel leningen voor de aanschaf van nieuwe voertuigen te financieren. Het ministerie van Industrie en Energie zal het ICO compenseren tot een maximum van 4,5 procentpunten voor het verschil tussen de rentevoet op deze leningen en de gebruikelijke rentevoet bij financiële transacties. Het totaal van de hiermee gemoeide staatssteun wordt geraamd op 3 miljard ESP (18 miljoen EUR). Volgens de overeenkomst zal de steunregeling ten uitvoer worden gelegd door middel van bemiddelingscontracten tussen het ICO en openbare en particuliere financiële instellingen. Deze laatste zullen op hun beurt leningen verstrekken aan de begunstigden van de overeenkomst uit de door het ICO ter beschikking gestelde middelen. Voorts voorziet de regeling in de mogelijkheid dat het ICO contracten sluit met andere financiële instellingen voor het verstrekken van leningen tegen dezelfde voorwaarden als hierboven genoemd, zij het met als enige compensatie voor de kredietverleners het verschil in rentevoet. In hun brief van 22 januari 1999 hebben de Spaanse autoriteiten toegelicht dat de uitdrukking „andere financiële instellingen” betrekking heeft op financieringsregelingen met voertuigfabrikanten.
- (9) De afbetaling van het geleende kapitaal, de rentebetalingen en de garantie worden voor elke lening overeengekomen tussen de lener en de betrokken financiële instelling. De leningen kunnen op grond van de overeenkomst evenwel slechts voor een periode van vier jaar worden gesloten zonder uitstelmogelijkheid en tot een maximum van 70 % van de subsidiabele kosten. Op basis hiervan is in de overeenkomst geraamd dat de bijdrage van de staat aan elke lening 85 000 ESP (511 EUR) per miljoen ESP (6 010 EUR) geleend kapitaal bedraagt.
- (10) De begunstigden van de steunregeling zijn natuurlijke personen die zijn onderworpen aan de belasting op economische activiteiten (Impuesto de Actividades Económicas), en bedrijven die aan de definitie van KMO van de Gemeenschap voldoen, welke een nieuwe bedrijfsauto kopen of in huurkoop nemen. Bovendien moet de aspirant-begunstigde, voordat de met de steunmaatregel beoogde subsidie kan worden aangevraagd, een door de Algemene Verkeersdirectie (Dirección General de Tráfico) afgegeven document overleggen waaruit blijkt dat een ander bedrijfsvoertuig dat ten minste tien jaar (of, in het geval van trekkers, zeven jaar) geleden is ingeschreven, definitief met het oog op sloop uit het verkeer is genomen.
- (11) Daartoe wordt in de overeenkomst onderscheid gemaakt tussen zes categorieën voertuigen: A. Trekkers en vrachtwagens van meer dan 30 ton; B. Vrachtwagens tussen 12 en 30 ton; C. Vrachtwagens tussen 3,5 en 12 ton; D. Van personenwagens afgeleide voertuigen, bestelwagens en vrachtwagens tot 3,5 ton; E. Bussen en toerbussen; F. Aanhangers en opleggers. Uit onderstaande tabel blijkt de relatie tussen het uit het verkeer genomen en het aangeschafte voertuig:

⁽²⁾ Zie voetnoot 1.

Type van het aangeschafte voertuig	Type van het uit het verkeer genomen voertuig
A: Trekkers en vrachtwagens van meer dan 30 ton	A
B: Vrachtwagens tussen 12 en 30 ton	A of B
C: Vrachtwagens tussen 3,5 en 12 ton	A, B of C
D: Van personenwagens afgeleide voertuigen, bestelwagens en vrachtwagens tot 3,5 ton	A, B, C of D
E: Bussen en toerbussen	E
F: Aanhangers en opleggers	F

Aanverwante kwesties

- (12) In Beschikking 98/693/EG van de Commissie van 1 juli 1998 betreffende de steunregeling „Plan Renove Industrial” (augustus 1994-december 1996) voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen ⁽³⁾ heeft de Commissie een in wezen met de onderhavige regeling identieke steunregeling onderzocht. In de genoemde beschikking heeft de Commissie onder meer geconcludeerd dat steun ten gunste van natuurlijke personen of KMO's die uitsluitend op lokaal of regionaal niveau actief zijn in andere sectoren dan het vervoer, voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen van categorie D niet wordt aangemerkt als staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag, terwijl alle overige in het kader van de regeling verleende steun als onwettig en onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt moet worden beschouwd.

III. OPMERKINGEN VAN SPANJE

- (13) Na het besluit van de Commissie om de procedure van artikel 88, lid 2, van het Verdrag in te leiden, heeft de Spaanse regering de Commissie bij brief van 22 januari 1999 haar opmerkingen doen toekomen, die als volgt kunnen worden samengevat.
- (14) De overeenkomst is nog aangemeld voordat deze in werking is getreden. Hoewel de overeenkomst bepaalt dat de regeling voor na 1 januari 1997 verleende kredieten geldt, is deze datum uitsluitend gekozen in verband met de officiële begroting van het ministerie van Industrie en Energie, die een volledig begrotingsjaar dient te bestrijken. Vóór de ondertekening van de overeenkomst is er geen enkel krediet verleend en dit was ook niet mogelijk, aangezien het financieringsmechanisme van de regeling juist op de overeenkomst was gebaseerd.
- (15) Het enige doel van de overeenkomst is de vernieuwing van het bedrijfswagenpark te stimuleren, ongeacht de eigenaar of het gebruik van het aangeschafte voertuig. Een essentiële, beperkende voorwaarde die door de overeenkomst wordt gesteld, is dat het uit het verkeer te nemen voertuig een capaciteit heeft die ten minste gelijk is aan die van het aan te schaffen voertuig. Derhalve kan de overeenkomst worden beschouwd als een regeling voor financiële ondersteuning van de vernieuwing van het bedrijfswagenpark zonder verhoging van de capaciteit daarvan.
- (16) Voorts mag niet worden aangenomen, zoals de Commissie stelt, dat de begunstigden in de praktijk bedrijven zijn die actief zijn op het gebied van het beroepsgoederen- of personenvervoer, waardoor alleen deze categorie bedrijven zou worden bevoordeeld. De overeenkomst geldt voor alle burgers van de Europese Unie die een voertuig uit het verkeer nemen. Ofschoon de overeenkomst eist dat het uit het verkeer genomen voertuig in Spanje ingeschreven staat, wordt niet verlangd dat het voor de

⁽³⁾ PB L 329 van 5.12.1998, blz. 23.

sloop bestemde voertuig eigendom is van degene die het nieuwe voertuig aanschaft. Derhalve is de regeling niet discriminerend, aangezien zij voor alle aspirant-begunstigden op dezelfde wijze wordt toegepast. Tot besluit verzekert de Spaanse regering dat de met de overeenkomst beoogde steunregeling niet op bepaalde bedrijven is gericht, doch dat het een algemene maatregel voor natuurlijke personen en KMO's in alle sectoren betreft.

- (17) Bovendien stelt de Spaanse regering dat de steunregeling niet concurrentievervalsend is en geen merkbare invloed heeft op het handelsverkeer tussen de lidstaten. Circa 40 % van alle in het kader van de regeling vervangen voertuigen behoort tot de categorie van de lage tonnage (tot 3,5 ton). Bij deze categorie gaat het om voertuigen die vanuit vervoersoogpunt nauwelijks een economische betekenis hebben.
- (18) De Spaanse regering betwist het standpunt dat enkel de aanschaf van voertuigen van categorie D door personen of organisaties met lokale of regionale activiteiten buiten de vervoerssector geringe economische betekenis zou hebben, terwijl die van alle overige voertuigen een merkbaar effect op de concurrentie zou hebben. Mocht het al noodzakelijk zijn onderscheid te maken, dan zou dit onderscheid moeten worden gemaakt tussen lichte voertuigen en alle overige voertuigen. Op grond van de geldende wetgeving inzake vergunningen hebben alle vervoervergunningen voor lichte voertuigen (met een maximaal toelaatbare massa van minder dan 6 ton of, indien meer, met een laadcapaciteit van ten hoogste 3,5 ton) nationale geldigheid. Derhalve zou de erkenning van de Commissie van de geringe betekenis van dienstverlening voor eigen rekening met voertuigen van categorie D die bij lokale activiteiten worden gebruikt, ten minste moeten worden uitgebreid tot alle lichte voertuigen waarvoor op grond van de Spaanse wetgeving vergunningen met een nationaal karakter worden verleend. Deze lichte voertuigen omvatten categorie D in haar totaliteit en categorie C voor een gedeelte. Bovendien maken de voertuigen die in het kader van de overeenkomst zijn vervangen minder dan 2 % van het Spaanse voertuigenpark uit en circa 0,03 % van het bedrijfsvoertuigenpark van de twaalf lidstaten. Derhalve heeft de in het kader van de regeling gesubsidieerde aanschaf een te verwaarlozen effect op de concurrentie.
- (19) De Spaanse regering beweert dat de de-minimisregel⁽⁴⁾ van de Gemeenschap duidelijk van toepassing is op de overeenkomst, waardoor deze niet onder artikel 87, lid 1, valt. De maatregelen van de overeenkomst zijn niet gericht op ondernemingen die voor eigen rekening of rekening van derden beroepsmatige vervoersactiviteiten ontplooien, maar op natuurlijke personen en KMO's uit alle sectoren. Bovendien bedraagt het maximumbedrag, zoals ook de Commissie erkent, 85 000 ESP per geleend miljoen.
- (20) Tot besluit voert de Spaanse regering aan dat de betrokken steun in aanmerking kan komen voor de in artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag bedoelde uitzondering, aangezien de met de overeenkomst beoogde maatregelen het verkeer van bedrijfsvoertuigen bevorderen zonder dat de voorwaarden voor het handelsverkeer daardoor worden veranderd op een wijze die indruist tegen het gemeenschappelijk belang. Deze maatregelen stimuleren de investeringen in nieuwe bedrijfsvoertuigen met de bedoeling het wagenpark te herstructureren en te moderniseren zonder de capaciteit ervan te verhogen. Aangezien nieuwe voertuigen technisch superieur zijn aan oudere voertuigen in termen van uitstoot en veiligheid, zijn deze maatregelen dus bevorderlijk voor de verkeersveiligheid en de bescherming van het milieu.

IV. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

Artikel 87, lid 1

- (21) Conform artikel 87, lid 1, van het Verdrag zijn steunmaatregelen van de staten of in welke vorm dan ook met staatsmiddelen bekostigd, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.
- (22) In het onderhavige geval is de Commissie van mening dat de steun voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen conform de bepalingen van de overeenkomst met staatsmiddelen wordt bekostigd, aangezien de subsidies ten laste komen van de begroting van het ministerie van Industrie en Energie.

⁽⁴⁾ Mededeling van de Commissie inzake de-minimissteun (PB C 68 van 6.3.1996, blz. 9). Zie ook de richtsnoeren van de Gemeenschap voor staatssteun aan kleine en middelgrote ondernemingen (PB C 213 van 19.8.1992, blz. 2, en PB C 213 van 23.7.1996, blz. 4).

- (23) De Spaanse regering beweert dat de steunregeling niet onder artikel 87, lid 1, van het Verdrag valt, aangezien het om een algemene maatregel gaat die niet tot bepaalde ondernemingen is gericht. Deze zienswijze kan evenwel niet worden aanvaard. Weliswaar is de onderzochte steunregeling formeel gezien onafhankelijk van de sector van activiteiten van de aspirant-begunstigden en gelden daarbij dezelfde voorwaarden voor alle ondernemingen en natuurlijke personen die ervoor in aanmerking komen, maar het is duidelijk dat bedoelde regeling uitsluitend bestemd is voor de aanschaf van bepaalde, in de overeenkomst vastgelegde bedrijfsvoertuigen, namelijk trekkers, vrachtwagens met een maximaal toelaatbare massa van meer dan 3,5 ton, van personenwagens afgeleide voertuigen, bestelwagens en vrachtwagens met een maximaal toelaatbare massa van minder dan 3,5 ton, bussen en toerbussen, alsmede aanhangers en opleggers. Gezien de aard van de voertuigen waarvan de aanschaf uit hoofde van de overeenkomst kan worden gesubsidieerd, acht de Commissie het redelijk te veronderstellen dat het bij de aspirant-begunstigden de facto om natuurlijke personen en ondernemingen gaat die voor eigen rekening of voor rekening van derden vervoersactiviteiten ontplooiën. Hoe dan ook geldt de steunregeling alleen voor bedrijven en zelfstandigen die over één van de genoemde voertuigen beschikken.
- (24) Voorts wordt de betrokken steun verleend in de vorm van steun voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen, hetgeen inhoudt dat deze ten goede komt aan de kopers van dergelijke voertuigen daar zij hierdoor op lagere kosten uitkomen. De maatregel is bestemd voor natuurlijke personen en KMO's en verlaagt de normale bedrijfskosten, waardoor zij een voordeel genieten ten opzichte van hun concurrenten. De steunmaatregel versterkt dus de financiële positie van de begunstigde ondernemingen, waardoor zij komen te beschikken over meer ruimte voor activiteiten en een concurrentievoordeel ten opzichte van grote bedrijven die niet voor de betrokken steunregeling in aanmerking komen. Derhalve is de Commissie de mening toegedaan dat de onderzochte steunregeling in de praktijk bepaalde ondernemingen ten goede komt.
- (25) In het kader van de liberalisering van het vervoer over de weg ⁽⁵⁾ is zowel het internationale vervoer als de cabotagesector opengesteld voor concurrentie. Als gevolg daarvan is het mogelijk dat de begunstigden van de steun, ongeacht of vervoer voor hen de hoofdactiviteit dan wel een nevenactiviteit is, met vervoerders uit andere lidstaten moeten concurreren. De conclusie is dan ook gewettigd dat de subsidiëring van de aanschaf van bedrijfsvoertuigen conform de overeenkomst invloed heeft op het handelsverkeer tussen de lidstaten en de mededinging tussen in Spanje gevestigde vervoerders en in andere lidstaten gevestigde vervoerders die in Spanje opereren, vervalst of dreigt te vervalsen ⁽⁶⁾. In elk geval wordt de concurrentie vervalst of dreigt deze te worden vervalst omdat de begunstigden van de steun zich in een bevoorrechte positie bevinden ten opzichte van degenen die niet voor steun in aanmerking komen.
- (26) De Spaanse regering beweert voorts dat de de-minimisregel op de betrokken steunmaatregel van toepassing is en dat deze maatregel derhalve niet onder het toepassingsgebied van artikel 87, lid 1, valt. Deze stelling is gebaseerd op het Spaanse argument dat de regeling niet gericht is op bedrijven die vervoersactiviteiten verrichten, maar op natuurlijke personen en KMO's uit alle sectoren.
- (27) Op grond van de de-minimisregel wordt ervan uitgegaan dat bepaalde door de lidstaten verleende steunbedragen vanwege hun geringe omvang de concurrentie en het handelsverkeer tussen de lidstaten niet merkbaar beïnvloeden en derhalve ook niet onder de werkingssfeer van artikel 87, lid 1, vallen. De vervoerssector is evenwel uitdrukkelijk van het toepassingsgebied van de genoemde regel uitgezonderd, omdat deze sector een groot aantal kleine bedrijven telt ⁽⁷⁾, waardoor ook relatief kleine bedragen invloed kunnen hebben op de concurrentie en het handelsverkeer tussen de lidstaten.

⁽⁵⁾ *Goederenvervoer*: Verordening (EEG) nr. 881/92 van de Raad van 26 maart 1992 betreffende de toegang tot de markt van het goederenvervoer over de weg in de Gemeenschap van of naar het grondgebied van een lidstaat of over het grondgebied van een of meer lidstaten (PB L 95 van 9.4.1992, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 3118/93 van de Raad van 25 oktober 1993 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn (PB L 279 van 12.11.1993, blz. 1).

Personenvervoer: Verordening (EEG) nr. 684/92 van de Raad van 16 maart 1992 houdende gemeenschappelijke regels voor het internationaal vervoer van personen met touringcars en met autobussen, (PB L 74 van 20.3.1992, blz. 1) en Verordening (EG) nr. 12/98 van de Raad van 11 december 1997 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers worden toegelaten tot binnenlands personenvervoer over de weg in een lidstaat waar zij niet gevestigd zijn (PB L 4 van 8.1.1998, blz. 10). Er zij op gewezen dat deze laatste verordening in de plaats is getreden van Verordening (EEG) nr. 2454/92 van de Raad, die door het Hof van Justitie in zijn arrest van 1 juni 1994 in zaak C-388/92 van het Parlement tegen de Raad (Jurisprudentie 1994, blz. I-2081) is vernietigd. De bepalingen van Verordening (EEG) nr. 2454/92 zijn evenwel van kracht gebleven tot de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 12/98.

⁽⁶⁾ Uit de beschikbare statistieken blijkt dat tussen 1990 en 1995 bij benadering 3% van het totale cabotagevervoer in de Gemeenschap in Spanje plaatsvond. Op grond daarvan mag worden geconcludeerd dat in Spanje gevestigde vervoerders inderdaad met niet aldaar gevestigde vervoerders moeten concurreren. Zie het verslag over de toepassing van Verordening (EEG) nr. 3118/93 (COM(98) 47 def. van 4 februari 1998).

⁽⁷⁾ De statistische gegevens bevestigen de gefragmenteerde structuur van de vervoersmarkt in Spanje (EU Transport in Figures, Statistical Pocketbook, European Commission/Eurostat 1998).

- (28) Zoals in overweging 23 is vermeld, is de Commissie van mening dat de regeling de facto gericht is op bedrijven die vervoersactiviteiten verrichten voor eigen rekening of voor rekening van derden. Derhalve kan het argument van de Spaanse regering als zou de de-minimisregel op de onderhavige steunregeling van toepassing zijn, niet worden aanvaard.
- (29) Zoals de Commissie evenwel reeds in haar Beschikking 98/693/EC⁽⁸⁾ heeft geconcludeerd, mag worden verondersteld dat, wanneer de activiteiten van de begunstigde van de steun uitsluitend op lokaal of regionaal niveau buiten de vervoerssector plaatsvinden en de steun uitsluitend wordt aangewend voor de aanschaf van een klein bedrijfsvoertuig (categorie D) dat doorgaans voor zeer korte trajecten in de omgeving wordt gebruikt, deze steun geen invloed heeft op het handelsverkeer tussen de lidstaten. Aangenomen wordt dat dit soort commerciële activiteiten uitsluitend consequenties heeft voor de lokale markten van de bedrijven. Bovendien is het effect van deze diensten voor eigen rekening op de vervoersmarkt te verwaarlozen, aangezien het vanuit economisch oogpunt geen reële optie is om de betrokken dienst aan een vervoersonderneming uit te besteden.
- (30) In dit verband voert de Spaanse regering aan dat ook voertuigen van categorie C (met een maximaal toelaatbare massa van minder dan 6 ton of, indien meer, met een laadcapaciteit van ten hoogste 3,5 ton) van het toepassingsgebied van artikel 87 moeten worden uitgezonderd, aangezien op grond van de Spaanse wetgeving voor dit soort voertuigen enkel nationale vergunningen worden verleend.
- (31) Het feit dat voor bepaalde bedrijfsvoertuigen uitsluitend over een vergunning met nationale geldigheid kan worden beschikt, sluit het risico van concurrentievervalsing niet uit. Als gevolg van de liberalisering van het cabotagevervoer is het bovendien mogelijk dat Spaanse vervoerders die uitsluitend in het nationale cabotagevervoer actief zijn, moeten concurreren met niet in Spanje gevestigde vervoerders die cabotagevervoer in Spanje verrichten, waardoor er een effect op het handelsverkeer tussen de lidstaten kan ontstaan. Daarom acht de Commissie het redelijk dat deze concurrentievervalsende effecten alleen kunnen worden uitgesloten in het geval van vervoer voor eigen rekening op lokaal of regionaal niveau, dat doorgaans wordt verricht met voertuigen van categorie D. De Commissie ziet dan ook geen reden om van haar conclusie uit Beschikking 98/693/EG af te wijken.
- (32) De Commissie is derhalve van mening dat steun die uit hoofde van de overeenkomst is verleend voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen door zelfstandigen en KMO's, met uitzondering van de aanschaf van bedrijfsvoertuigen van categorie D door zelfstandigen die voor eigen rekening uitsluitend op lokaal of regionaal niveau diensten verlenen, moet worden beschouwd als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag. Deze steun is daarom in beginsel onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, tenzij deze in aanmerking komt voor een van de uitzonderingen van het Verdrag of het afgeleide recht.

Artikel 87, lid 3, onder c)

- (33) Overeenkomstig artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag kunnen steunmaatregelen die de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid of van bepaalde regionale economieën moeten vergemakkelijken, als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. Op grond van de jurisprudentie is daarvoor onder meer vereist dat de steun beperkt blijft tot die gevallen waarin deze noodzakelijk is om doelstellingen te bereiken die via het marktmechanisme op zichzelf niet kunnen worden bereikt (arrest van het Hof van Justitie van 17 september 1980 in zaak 730/79, Philip Morris Holland BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽⁹⁾). Voorts moet uit hoofde van artikel 6 van het Verdrag, in samenhang met artikel 3, onder g), bij het beleid van de Commissie inzake mededinging, staatssteun inbegrepen, rekening worden gehouden met de eisen inzake milieubescherming, in het bijzonder met het oog op het bevorderen van duurzame ontwikkeling. Het mededingingsbeleid en het milieubeleid zijn dus niet met elkaar in strijd, maar moeten elkaar aanvullen om een hoog niveau van milieubescherming te bereiken.

⁽⁸⁾ Zie voetnoot 3.

⁽⁹⁾ Jurisprudentie 1980, blz. 2671.

- (34) De Spaanse regering voert aan dat de betrokken steunregeling de investeringen in nieuwe bedrijfsvoertuigen stimuleert teneinde het bedrijfswagenpark te herstructureren en te moderniseren zonder de capaciteit ervan te verhogen. Omdat een nieuw voertuig technologisch superieur is aan een ouder voertuig in termen van uitstoot en veiligheid zijn de maatregelen dus in het belang van de verkeersveiligheid en de bescherming van het milieu. De betrokken steunregeling zou daarom in aanmerking komen als uitzondering in de zin van artikel 87, lid 3, onder c).
- (35) De Commissie erkent dat de financiële steun kan bijdragen tot het uit de markt nemen van bedrijfsvoertuigen met geringe technische prestaties in termen van veiligheid en milieubescherming. Er zij evenwel aan herinnerd dat, ofschoon de vervanging van oudere voertuigen door nieuwe tot op zekere hoogte voordelen biedt vanuit milieu- en veiligheidsoogpunt, de steun voor de aanschaf van voertuigen, wil deze op grond van milieu- en veiligheidsoverwegingen in aanmerking komen voor de in artikel 87, lid 3, onder c), bedoelde uitzondering, strikt beperkt dient te blijven tot de extra kosten van de investeringen die nodig zijn om aan de strengere normen dan door de wet vereist of aan de nieuwe bindende milieunormen te voldoen⁽¹⁰⁾.
- (36) In het onderhavige geval bevat de overeenkomst echter geen bepalingen die betere milieu- en veiligheidsprestaties moeten garanderen. Integendeel, de bij de overeenkomst ingevoerde steunregeling voorziet in een subsidie die evenredig is met de aanschafprijs van het nieuwe voertuig, en dient derhalve uitsluitend om de vervanging van oudere bedrijfsvoertuigen door nieuwe te bevorderen, zonder rekening te houden met milieu- of veiligheidsdoelstellingen.
- (37) Het feit dat men enkel voor de steunregeling in aanmerking komt indien men een nieuw voertuig aanschaf met een gelijke of lagere capaciteit dan het oude voertuig, impliceert dat de regeling niet tot een verhoging van de totale capaciteit zal leiden. Er zij evenwel aan herinnerd dat op een markt die door een capaciteitsoverschot wordt gekenmerkt, zoals de sector wegvervoer, steun ten behoeve van de aankoop van tonnage in principe tegen het gemeenschappelijk belang indruist, ook al is deze uitsluitend gericht op de vervanging van de bestaande tonnage.
- (38) Bovendien wordt steun die een onderneming kosten uitspaart die deze normaal gesproken zou moeten dragen in het kader van haar gewone bedrijfsvoering of activiteiten, als in strijd met het gemeenschappelijk belang beschouwd, zodat deze niet onder het toepassingsgebied van artikel 87, lid 3, onder c), valt⁽¹¹⁾. Zoals in overweging 24 al is opgemerkt, is de Commissie van mening dat natuurlijke personen en KMO's van de uit hoofde van de onderhavige regeling verleende steun profiteren doordat hun gewone bedrijfskosten worden verlaagd.
- (39) Op grond van het voorafgaande meent de Commissie dat de in artikel 87, lid 3, onder c), bedoelde uitzondering in het onderhavige geval niet van toepassing is. Voorts hebben de Spaanse autoriteiten ook niet beweerd en evenmin aangetoond dat de steun in aanmerking zou komen voor een van de andere genoemde uitzonderingen uit hoofde van het Verdrag of het afgeleide recht.
- (40) Derhalve beschouwt de Commissie de steun voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen die is verleend aan bepaalde natuurlijke personen en KMO's, met uitzondering van de steun voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen van categorie D ten gunste van zelfstandigen die voor eigen rekening uitsluitend op lokaal of regionaal niveau diensten verlenen (waardoor het geen staatssteun zoals bedoeld in artikel 87 betreft), als onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.

Artikel 88, lid 3

- (41) Overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het Verdrag dient de Commissie van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte te worden gebracht zodat zij haar opmerkingen kan maken. Voorts bepaalt dit artikel dat de betrokken lidstaat de voorgenomen maatregelen niet tot uitvoering kan brengen voordat de in artikel 88, lid 2, bedoelde procedure tot een eindbeslissing heeft geleid.

⁽¹⁰⁾ Zie de richtlijnen van de Gemeenschap inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (PB C 72 van 10.3.1994, blz. 3).

⁽¹¹⁾ Beschikking 98/182/EG van de Commissie (PB L 66 van 6.3.1998, blz. 18) en arrest van het Hof van Justitie van 8 juni 1995 in zaak T-459/93, Siemens SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, Jurisprudentie 1995, blz. II-1675.

- (42) De Commissie is van de betrokken steunregeling op de hoogte gesteld op de dag dat deze in werking is getreden, namelijk op 26 februari 1997. Derhalve beschikte de Commissie niet over voldoende tijd om de betrokken maatregel te onderzoeken. Voorts zij erop gewezen dat de Spaanse autoriteiten in strijd met artikel 88, lid 3, van het Verdrag de steunregeling ten uitvoer hebben gelegd zonder het besluit van de Commissie af te wachten.

V. CONCLUSIE

- (43) De Commissie concludeert dat Spanje de steunregeling in strijd met artikel 88, lid 3, op onwettige wijze ten uitvoer heeft gelegd en dat alle, in het kader van die regeling verleende steun die als onverenigbaar met de gemeenschappelijk markt wordt beschouwd overeenkomstig artikel 14 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽¹²⁾ dient te worden teruggevorderd,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De uit hoofde van de samenwerkingsovereenkomst van 26 februari 1997 verleende financiële steun ten gunste van natuurlijke personen die aan de belasting op economische activiteiten (Impuesto de Actividades Económicas) zijn onderworpen, en KMO's die uitsluitend op lokaal of regionaal niveau actief zijn in andere sectoren dan het vervoer, voor de aanschaf van bedrijfsvoertuigen van categorie D, zoals bedoeld in de overeenkomst, wordt niet aangemerkt als steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het Verdrag.

Artikel 2

Alle overige uit hoofde van de samenwerkingsovereenkomst van 26 februari 1997 verleende financiële steun ten gunste van natuurlijke personen die aan de belasting op economische activiteiten (Impuesto de Actividades Económicas) zijn onderworpen, en KMO's is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 3

Spanje bevestigt de Commissie dat er na het verstrijken van de overeenkomst op 31 december 1997 in het kader van de overeenkomst geen enkele steun meer is verleend en dat de steunregeling niet langer van toepassing is.

Artikel 4

1. Spanje treft alle noodzakelijke maatregelen om de in artikel 2 bedoelde en reeds onwettig ter beschikking gestelde steun van de begunstigden terug te vorderen.

2. De terugvordering geschiedt onmiddellijk en overeenkomstig de procedures van het nationale recht, in zoverre deze de onmiddellijke en daadwerkelijke tenuitvoerlegging van deze beschikking toelaten. Over de terug te vorderen bedragen wordt rente berekend vanaf de datum waarop zij de begunstigden ter beschikking zijn gesteld tot aan de feitelijke terugbetaling. De rente wordt berekend op basis van de referentievoet welke wordt gehanteerd voor de berekening van het subsidie-equivalent in het kader van regionale steunregelingen.

Artikel 5

Spanje deelt de Commissie binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van deze beschikking mee welke maatregelen het heeft genomen om hieraan te voldoen.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel, 26 juli 2000.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

⁽¹²⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 6 augustus 2001****betreffende financiële bijstand van de Gemeenschap voor noodmaatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer in bepaalde delen van Zuidoost-Europa***(kennisgeving geschied onder nummer C(2001) 2470)***(Voor de EER relevante tekst)**

(2001/606/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/12/EG ⁽²⁾, en met name op artikel 13,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Anatolië (Turkije) is mond- en klauwzeer van de typen A, O en ASIA 1 endemisch. De aanwezigheid van verschillende typen en subtypen van het mond- en klauwzeervirus in Turkije vormt een rechtstreekse bedreiging voor de Gemeenschap, met name Griekenland, en voor Bulgarije.
- (2) In verband met uitbraken van mond- en klauwzeer van het type ASIA 1 in het westelijke deel van Anatolië heeft de Commissie in juli 2000 overeenkomstig het bepaalde in Beschikking 2000/494/EG ⁽³⁾ vaccins ter beschikking gesteld van Turkije. Na afloop van de vaccinatiecampagne hebben het Voedsel- en Veterinair Bureau (VVB) en de Europese Commissie voor de Bestrijding van Mond- en Klauwzeer (EUFMD) van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) in oktober 2000 gezamenlijk een veterinair inspectiebezoek verricht. Naar aanleiding van dit bezoek is een aantal aanbevelingen gedaan ter verbetering van de met steun van de Gemeenschap uitgevoerde vaccinatiecampagnes in Turks Thracië.
- (3) Op 29 juni 2001 heeft de bevoegde autoriteit van Turkije, het ministerie van Landbouw en Plattelandszaken, officieel melding gedaan van een uitbraak van mond- en klauwzeer van het type O1 in de provincie Tekirdag in Turks Thracië, dicht bij de grens met Griekenland.
- (4) Voorts heeft het Wereldreferentielaboratorium (WRL) voor mond- en klauwzeer in Pirbright, Verenigd Koninkrijk, aan de hand van in-vitrotests vastgesteld dat het tot dusver in Turkije gebruikte vaccin O1-Manisa voor bepaalde in Turkije voorkomende en door het WRL gekarakteriseerde O1-isolaten slechts een beperkte kruisbescherming biedt. Uit dezelfde tests is evenwel gebleken dat de in de antigeenbanken van de Gemeenschap beschikbare vaccinstam O 1BFS een betere kruisbescherming biedt.

- (5) Op grond van de epizoötiologische situatie moet de Gemeenschap Turkije onverwijld bijstand verlenen om in Thracië een noodvaccinatie tegen mond- en klauwzeer bij alle dieren van de voor de ziekte gevoelige soorten uit te voeren. De bevoegde autoriteit van Turkije heeft de Gemeenschap om dergelijke bijstand verzocht. Voorts dient men voorbereid te zijn op een noodvaccinatie in naburige landen, voor het geval dit op grond van de epizoötiologische situatie nodig zou zijn.
- (6) Overeenkomstig Beschikking 2001/300/EG van de Commissie van 30 maart 2001 inzake de samenwerking tussen de Gemeenschap en de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO), vooral met betrekking tot de werkzaamheden van de Europese Commissie van de FAO voor de Bestrijding van Mond- en Klauwzeer („European Commission for the Control of Foot and Mouth Disease”) ⁽⁴⁾, maakt de coördinatie van de bestrijding van mond- en klauwzeer in Turks Thracië, inclusief de organisatie van en het toezicht op de vaccinatiecampagnes, deel uit van de uitvoeringsovereenkomst.
- (7) De bevoegde autoriteiten van Turkije hebben ermee ingestemd om, in het kader van het Turkse programma ter bestrijding van mond- en klauwzeer, alle voor mond- en klauwzeer gevoelige dieren in Turks Thracië onverwijld te vaccineren tegen mond- en klauwzeer, serotypen O1, A en ASIA 1.
- (8) Het lijkt dienstig de directeur-generaal van het directoraat-generaal Gezondheid en consumentenbescherming te machtigen om via een briefwisseling tussen de Europese Commissie en de FAO passende regelingen vast te stellen met het oog op de aankoop en de levering aan Turkije van de nodige hoeveelheden trivalent vaccin dat voldoende doeltreffend is tegen de momenteel in Thracië voorkomende serotypen van het mond- en klauwzeervirus. Bovendien zal de EUFMD een bezoek ter plaatse door Europese mond- en klauwzeerdeskundigen organiseren om te garanderen dat het geleverde vaccin doeltreffend gebruikt wordt, rekening houdend met de bij het vorige bezoek gedane aanbevelingen, en zal zij in overleg met de deskundigen van het onderzoeksteam van de EUFMD toezicht houden op de organisatie door de Turkse autoriteiten van het toezicht op de vaccinatiecampagne aan de hand van serologische tests.
- (9) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Veterinair Comité,

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.⁽²⁾ PB L 3 van 6.1.2001, blz. 27.⁽³⁾ PB L 199 van 5.8.2000, blz. 85.⁽⁴⁾ PB L 102 van 12.4.2001, blz. 71.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

1. Overeenkomstig Beschikking 2001/300/EG zal het Trustfonds 911100/MTF/INT/003/EEG worden gebruikt voor de volgende maatregelen:

- a) de aankoop van 1 500 000 doses trivalent vaccin, met ALOH₃ als adjuvans, tegen mond- en klauwzeer, virustypen O1, A-Iran 96 en ASIA 1, met een immuniserend vermogen van 6 PD₅₀,
- b) de levering van 1 300 000 doses van het onder a) bedoelde vaccin aan het Pendik Instituut in Turkije voor een noodvaccinatie in Turks Thracië, met name in de provincies Edirne, Kırklareli en Tekirdag en in de Europese delen van de provincies Canakkale en Istanbul, overeenkomstig het door de Turkse bevoegde autoriteiten aan de Commissie voorgelegde vaccinatieprogramma,
- c) de opslag van 200 000 doses van het onder a) bedoelde vaccin in het bedrijf van de fabrikant voor eventuele, op grond van de epizoötiologische situatie noodzakelijke noodvaccinaties,

- d) een controle ter plaatse van de vaccinatiecampagne door Europese deskundigen en
- e) het organiseren van het toezicht op de vaccinatiecampagne aan de hand van serologische tests, teneinde met name het verloop van de gezondheidssituatie te kunnen volgen.

2. De directeur-generaal van het directoraat-generaal Gezondheid en consumentenbescherming wordt gemachtigd om samen met de Europese Commissie voor de Bestrijding van Mond- en Klauwzeer (EUFMD) van de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) passende regelingen vast te stellen voor de uitvoering van de in lid 1 genoemde maatregelen.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 6 augustus 2001.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

RECTIFICATIES

Rectificatie van Beschikking 2001/382/EG van de Raad van 14 mei 2001 betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in sommige uitgaven voor de tenuitvoerlegging van bepaalde beheersmaatregelen met betrekking tot over grote afstanden trekkende visbestanden

(Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L 137 van 19 mei 2001)

Bladzijde 26, artikel 2

a) lid 3:

in plaats van: „...uiterlijk op 1 april 2001...”

te lezen: „...uiterlijk op 1 september 2001...”;

b) lid 4:

in plaats van: „...uiterlijk op 1 mei 2001...”

te lezen: „...uiterlijk op 1 oktober 2001...”.
